

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2015/61

ze dne 10. října 2014,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾ a zejména na článek 460 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V průběhu rané „likviditní fáze“ finanční krize, která začala v roce 2007, mnohé úvěrové instituce sice udržovaly přiměřenou úroveň kapitálu, avšak pociťovaly značné potíže, jelikož nedokázaly obezřetně řídit své riziko likvidity. Některé úvěrové instituce se staly nadměrně závislými na krátkodobém financování, které při vypuknutí krize rychle vyschlo. Takové úvěrové instituce pak byly zranitelné vůči likviditním požadavkům, protože nedržely dostatečný objem likvidních aktiv, aby mohly splnit požadavky na výběr (odtok) finančních prostředků v průběhu krizového období. Úvěrové instituce byly posléze nuceny zbavovat se aktiv za velmi nízké ceny, což vytvořilo samovolně se roztáčející spirálu poklesu cen a nedostatek důvěry v trh, která přerostla v krizích solventnosti. Nakonec se mnohé úvěrové společnosti staly nadměrně závislými na poskytování likvidity ze strany centrálních bank a musely být zachráněny injekcemi velkého množství finančních prostředků ze státní pokladny. Stalo se tak zjevným, že je nezbytné vypracovat podrobný požadavek krytí likvidity, jehož cílem by mělo být zamezit tomuto riziku tím, že se sníží závislost úvěrových institucí na krátkodobém financování a na likviditě poskytované centrálními bankami a zvýší se jejich odolnost proti náhlým likviditním šokům.
- (2) Ustanovení čl. 412 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví pro úvěrové instituce požadavek krytí likvidity vyjádřený v obecné rovině jako povinnost držet „likvidní aktiva, přičemž součet hodnot těchto aktiv pokrývá odtok likvidity minus přítok likvidity za krizových podmínek“. Podle článku 460 nařízení (EU) č. 575/2013 je Komise zmocněna podrobně rozvést uvedený obecný požadavek na likviditu a okolnosti, za jakých musí příslušné orgány nařídit úvěrovým institucím konkrétní úroveň přítoku a odtoku s cílem pokrýt konkrétní rizika, kterým jsou tyto úvěrové instituce vystaveny. V souladu se 101. bodem odůvodnění nařízení (EU) č. 575/2013 by tato pravidla měla být srovnatelná s ukazatelem krytí likvidity stanoveným v mezinárodním rámci pro měření, standardy a sledování rizika likvidity vypracovaném Basilejským výborem pro bankovní dohled a zohledňovat specifické podmínky v Unii a v členských státech. Až do splnění požadavků na krytí likvidity ode dne 1. ledna 2018 by členské státy měly být schopny uplatňovat požadavek krytí likvidity pro úvěrové instituce až do výše 100 % v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
- (3) V souladu s likviditními standardy Basilejského výboru pro bankovní dohled by měla být přijata pravidla, jež definují požadavek krytí likvidity jako poměr mezi rezervou „likvidních aktiv“ úvěrové instituce a jejím „čistým

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

odtokem likvidity“ v průběhu krizového období 30 kalendářních dnů. Čistý odtok likvidity by měl být vypočítán odečtením přítoku likvidity úvěrové instituce od jejího odtoku likvidity. Ukazatel krytí likvidity by měl být vyjádřen v procentech a jeho minimální úroveň, až bude požadavek krytí likvidity proveden v plném rozsahu, by měla být stanovena ve výši 100 %, jež ukazuje, že úvěrová instituce drží dostatek likvidních aktiv, aby mohla splnit svůj čistý odtok likvidity během 30denního krizového období. V průběhu tohoto období by úvěrová instituce měla být schopna rychle převést svá likvidní aktiva na hotovost, aniž by se musela uchýlit k likviditním prostředkům ústřední banky nebo k veřejným finančním prostředkům, což může vést k tomu, že její ukazatel krytí likvidity dočasně klesne pod úroveň 100 %. Pokud by se tak stalo nebo kdykoli lze očekávat, že se tak stane, měla by úvěrová instituce splnit konkrétní požadavky stanovené v článku 414 nařízení (EU) č. 575/2013 za účelem včasného obnovení svého ukazatele krytí likvidity na minimální požadované úrovni.

- (4) Jako „likvidní aktiva“ pro účely rezerv úvěrových institucí v oblasti likvidity by měla být vymezena pouze volně převoditelná aktiva, která lze rychle převést na hotovost na soukromých trzích v krátké lhůtě a bez významné ztráty jejich hodnoty. V souladu s částí šestou nařízení (EU) č. 575/2013 a v souladu s klasifikací likvidních aktiv vypracovanou Basilejským výborem pro bankovní dohled by příslušná pravidla měla rozlišovat mezi aktivy s velmi vysokou likviditou a velmi vysokou úvěrovou kvalitou neboli aktivy úrovně 1 a aktivy s vysokou likviditou a vysokou úvěrovou kvalitou neboli aktivy úrovně 2. Aktiva úrovně 2 by měla být dále rozčleněna na aktiva úrovně 2 A a úrovně 2B. Úvěrové instituce by měly držet přiměřeně diverzifikovanou rezervu likvidních aktiv zohledňující jejich relativní likviditu a úvěrovou kvalitu. Každá úroveň a podúroveň by tudíž měla podléhat konkrétním požadavkům týkajícím se srážek při ocenění a limitů celkové rezervy a případně by měly být uplatňovány diferencované požadavky na jednotlivé úrovně nebo podúrovně a na jednotlivé kategorie likvidních aktiv na stejné úrovni nebo podúrovni, které by měly být tím přísnější, čím nižší je jejich zařazení z hlediska likvidity.
- (5) Na likvidní aktiva by měly být uplatňovány určité obecné a provozní požadavky s cílem zajistit, aby je bylo možno v krátké lhůtě převést na hotovost, případně s určitými výjimkami pro určená aktiva úrovně 1. Tyto požadavky by měly stanovit, že likvidní aktiva by měla být držena mimo jakékoli překážky bránící nakládání s nimi, mělo by být snadné je oceňovat a měla by být kotována na uznaných burzách nebo obchodovatelná v aktivním prodeji nebo na repo trzích. Měly by také zajistit, aby funkce řízení likvidity v úvěrové instituci měla k jejím likvidním aktivům kdykoli přístup a měla je pod kontrolou a aby aktiva tvořící rezervu v oblasti likvidity byla přiměřeně diverzifikována. Diverzifikace je důležitá pro zajištění toho, aby schopnost úvěrové instituce rychle se zbavit likvidních aktiv bez významné ztráty jejich hodnoty nebyla ohrožena v důsledku citlivosti těchto aktiv vůči obecnému rizikovému faktoru. Od úvěrových institucí by rovněž mělo být vyžadováno, aby zajistily soulad mezi měnovou denominací svých likvidních aktiv a jejich čistým odtokem likvidity, aby se předešlo tomu, že přílišný měnový nesoulad ohrozí jejich schopnost použít v krizovém období svou rezervu v oblasti likvidity k pokrytí odtoku likvidity v konkrétní měně.
- (6) V souladu s doporučeními Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA), jež obsahovala jeho zpráva ze dne 20. prosince 2013 vypracovaná podle čl. 509 odst. 3 a 5 nařízení (EU) č. 575/2013, by všem druhům dluhopisů, které emitovaly nebo za které se zaručily ústřední vlády a centrální banky členských států, jakož i dluhopisům, které emitovaly nebo za které se zaručily nadnárodní instituce, měla být přidělena úroveň 1. Jak podotkl orgán EBA, z hlediska dohledu existují silné argumenty pro to, aby nedocházelo k rozlišování mezi jednotlivými členskými státy, neboť vyjmutí některých státních dluhopisů z úrovně 1 by vytvořilo pobídky investovat do jiných státních dluhopisů v rámci Unie, což by vedlo k roztržitéstnosti vnitřního trhu a ke zvýšení rizika přenosu nákazy mezi úvěrovými institucemi a jejich ústředními vládami („vztah mezi bankou a ústřední vládou“) v době krize. Pokud jde o třetí země, do úrovně 1 by měly být zařazeny expozice vůči centrálním bankám a ústředním vládám, kterým je podle pravidel úvěrového rizika obsažených v části třetí hlavě II nařízení (EU) č. 575/2013 přidělena riziková váha 0 %, jak stanoví standard Basilejského výboru pro bankovní dohled. Expozice vůči regionálním vládám, místním orgánům a subjektům veřejného sektoru by měly být zařazeny do úrovně 1 pouze tehdy, pokud jsou posuzovány jako expozice vůči jejich ústřední vládě, a ty podle těchto pravidel pro úvěrové riziko mají rizikovou váhu 0 %. Do téže úrovně by měly být zařazeny expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám a mezinárodním organizacím, kterým je přidělena riziková váha 0 %. Vzhledem k velmi vysoké likviditě a velmi vysoké úvěrové kvalitě, kterou tyto aktiva vykazují, mělo by být úvěrovým institucím umožněno je držet v jejich rezervách v neomezené výši a neměly by podléhat srážkám při ocenění ani požadavkům na diverzifikaci.
- (7) Aktiva emitovaná úvěrovými institucemi by zpravidla neměla být uznána za likvidní aktiva, avšak zacházení na úrovni 1 by mělo být příznáno bankovním aktivům podporovaným vládami členských států, jako jsou podpůrné banky a věřitelé v státním vlastnictví, a také aktivům soukromých bank s výslovnou státní zárukou. Tato aktiva soukromých bank se státní zárukou představují dědictví finanční krize, které by mělo být postupně odstraněno, a jako likvidní aktiva by tudíž měla být způsobilá pouze bankovní aktiva s vládní zárukou, která byla poskytnuta nebo přislíbena před datem 30. června 2014. Podobně s prioritními dluhopisy emitované určitými určenými společnostmi spravujícími aktiva určitých členských států by se mělo zacházet jako s aktivy úrovně 1 a měly by

podléhat stejným požadavkům, jaké se uplatňují na expozice vůči ústřední vládě jejich příslušného členského státu, avšak pouze s časově omezeným účinkem.

- (8) Kryté dluhopisy jsou dluhové nástroje emitované úvěrovými institucemi a zajištěné krycím portfoliem aktiv, které typicky tvoří hypoteční úvěry nebo dluhopisy veřejného sektoru, u nichž mají investoři přednostní nárok v případě selhání. Jejich zajištěná povaha a určité další bezpečnostní prvky, jako je požadavek, aby emitent nahrazoval ohrožená aktiva v krycím portfoliu a udržoval toto krycí portfolio v hodnotě vyšší, než je jmenovitá hodnota dluhopisů („požadavek krytí aktivy“), přispěly k tomu, že z dluhopisů se staly poměrně výnosné nástroje s poměrně nízkým rizikem, které mají klíčový význam z hlediska financování na hypotečních trzích většiny členských států. V určitých členských státech emise nesplacených krytých dluhopisů převyšuje souhrn nesplacených státních dluhopisů. Zejména určité kryté dluhopisy se stupněm úvěrové kvality 1 v období od 1. ledna 2008 do 30. června 2012, které analyzoval ve své zprávě orgán EBA, vykazovaly vynikající likviditu. Orgán EBA nicméně doporučil, aby byly tyto kryté dluhopisy ve shodě se standardy Basilejského výboru pro bankovní dohled posuzovány jako aktiva úrovně 2 A. S ohledem na výše uvedené úvahy ohledně jejich úvěrové kvality, schopnosti likvidity a významu pro financování trhů Unie je však vhodné, aby tyto kryté dluhopisy se stupněm úvěrové kvality 1 byly posuzovány jako aktiva úrovně 1. Aby se předešlo rizikům nadměrné koncentrace a na rozdíl od jiných aktiv úrovně 1 by držení krytých dluhopisů stupně úvěrové kvality 1 v rezervě v oblasti likvidity mělo podléhat limitu 70 % z celkové rezervy, nejméně 7 % srážce při ocenění a požadavku na diverzifikaci.
- (9) Kryté dluhopisy se stupněm úvěrové kvality 2 by měly být uznány jako aktiva úrovně 2 A podléhající stejnému limitu (40 %) a srážce při ocenění (15 %), které jsou použitelné pro jiná likvidní aktiva této úrovně. Lze to odůvodnit na základě dostupných tržních údajů, ze kterých vyplývá, že kryté dluhopisy se stupněm úvěrové kvality 2 vykazovaly větší likviditu než jiná srovnatelná aktiva úrovně 2 A a 2B, jako jsou cenné papíry zajištěné rezidenčními nemovitostmi (RMBS) se stupněm úvěrové kvality 1. Povolení toho, aby se tyto kryté dluhopisy považovaly za likvidní aktiva pro účely rezervy v oblasti likvidity, by kromě toho přispělo k diverzifikaci souboru dostupných aktiv v rámci této rezervy a předešlo by zbytečnému rozlišování a náhlým změnám v chování („cliff effect“) vůči nim a krytým dluhopisům se stupněm úvěrové kvality 1. Je však třeba poznamenat, že významná část těchto krytých dluhopisů byla zařazena do stupně úvěrové kvality 2 v důsledku snížení ratingu ústřední vlády členského státu, ve kterém byl usazen jejich emitent. Vyplynulo to ze zavedení stropu pro danou zemi typicky zahrnutého do metodik ratingových společností, který určuje, že finanční nástroje nesmí mít úvěrové hodnocení vyšší, než je určitá úroveň ve vztahu k ratingovému hodnocení příslušné země. Stropy pro dané země vylučovaly kryté dluhopisy emitované v uvedených členských zemích z dosažení stupně úvěrové kvality 1, a to bez ohledu na jejich úvěrovou kvalitu, což na druhé straně snižovalo jejich likviditu v porovnání s krytými dluhopisy obdobné kvality emitovanými v členských státech, jejichž ratingové hodnocení sníženo nebylo. Trhy financování v Unii se v důsledku toho staly značně roztržštěnými, což zdůrazňuje potřebu najít vhodnou alternativu k externím ratingovým hodnocením jako jedno z kritérií v obezřetnostní regulaci pro klasifikaci likvidity a úvěrového rizika krytých dluhopisů a dalších kategorií aktiv. V souladu s čl. 39b odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ⁽¹⁾ o ratingových agenturách musí Komise do 31. prosince 2015 podat zprávu o alternativních nástrojích k ratingům, a to s cílem odstranit všechny odkazy na ratingy v právních předpisech Unie pro regulatorní účely do 1. ledna 2020.
- (10) Pokud jde o cenné papíry zajištěné aktivy (ABS), orgán EBA v souladu se svými vlastními empirickými poznatky a se standardem Basilejského výboru pro bankovní dohled doporučil, aby za aktiva úrovně 2B, podléhající srážce při ocenění ve výši 25 %, byly uznány pouze cenné papíry zajištěné rezidenčními nemovitostmi s úrovní úvěrové kvality 1. Je vhodné odchýlit se i od tohoto doporučení a rozšířit způsobilost pro úroveň 2B na určité cenné papíry zajištěné aktivy, podporované jinými aktivy. Rozšíření okruhu způsobilých podkategorií aktiv by zvýšilo diverzifikaci v rámci rezervy v oblasti likvidity a usnadnilo by financování reálné ekonomiky. Protože navíc z dostupných tržních údajů vyplývá nízká korelace mezi cennými papíry zajištěnými aktivy a jinými likvidními aktivy, jako jsou státní dluhopisy, došlo by k oslabení vztahu mezi bankami a ústřední vládou a snížila by se roztržštěnost vnitřního trhu. Kromě toho existují důkazy o tom, že investoři mají sklon v obdobích finanční nestability hromadit kvalitní cenné papíry zajištěné aktivy s krátkou váženou průměrnou životností a vysokým předčasným splacením, neboť je lze rychle převést na hotovost a lze se na ně spolehnout jako na bezpečný zdroj likvidity. To je zejména případ cenných papírů zajištěných aktivy, podporovaných úvěry a leasingem na financování motorových vozidel („cenné papíry zajištěné aktivy spojenými s automobilovými úvěry“),

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ze dne 16. září 2009 o ratingových agenturách (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 1).

kteří v období 2007–2012 vykazovaly cenovou volatilitu a průměrná rozpětí srovnatelné s cennými papíry zajištěnými rezidenčními nemovitostmi. Srovnatelně dobrou úroveň likvidity vykazovaly také určité segmenty cenných papírů zajištěných aktivy spojenými se spotřebitelskými úvěry, jako např. kreditní karty. A konečně, povolení cenných papírů zajištěných aktivy, podporovaných aktivy z reálné ekonomiky, jako jsou aktiva uvedená výše a úvěry malým a středním podnikům, v rezervě v oblasti likvidity by mohlo vyslat pozitivní signál investorům v souvislosti s těmito aktivy. Příslušná pravidla by proto měla jako aktiva úrovně 2B uznat cenné papíry zajištěné aktivy, které jsou podporovány hypotečními úvěry na obytné nemovitosti, ale i automobilovými úvěry, spotřebitelskými úvěry a úvěry malým a středním podnikům. V zájmu zajištění integrity a funkčnosti rezervy v oblasti likvidity by však jejich způsobilost měla podléhat určitým požadavkům na vysokou kvalitu odpovídajícím kritériím uplatňovaným na jednoduché, transparentní a standardizované sekuritizace, které jsou obsaženy v jiných právních předpisech pro finanční odvětví. Zejména u RMBS by požadavky na vysokou kvalitu měly zahrnovat dodržování určitých poměrů výše úvěru k hodnotě nemovitosti nebo výše úvěru k výši příjmu, ale tyto poměry by se neměly vztahovat na RMBS emitované před dnem účinnosti požadavku na krytí likvidity. S ohledem na nižší likviditu zaznamenanou u cenných papírů zajištěných aktivy spojenými se spotřebitelskými úvěry a s úvěry pro malé a střední podniky v porovnání s cennými papíry zajištěnými rezidenčními nemovitostmi a cennými papíry zajištěnými aktivy spojenými s automobilovými půjčkami by měly cenné papíry zajištěné aktivy spojenými se spotřebitelskými úvěry a s úvěry pro malé a střední podniky podléhat vyšší srážce při ocenění (35 %). Všechny cenné papíry zajištěné aktivy by stejně jako jiná aktiva úrovně 2B měly podléhat celkovému limitu ve výši 15 % rezervy v oblasti likvidity a požadavku na diverzifikaci.

- (11) Pravidla týkající se klasifikace, požadavků, limitů a srážek při ocenění pro ostatní aktiva úrovně 2 A a 2B by měla být úzce sladěna s doporučeními Basilejského výboru pro bankovní dohled a orgánu EBA. Na druhé straně akcie a podílové jednotky v subjektech kolektivního investování by měly být posuzovány jako likvidní aktiva stejné úrovně a stejné kategorie jako podkladová aktiva daného subjektu kolektivního investování.
- (12) Je také vhodné při určování ukazatele krytí likvidity zohlednit centralizované řízení likvidity v rámci kooperačních sítí a sítí institucionálních systémů ochrany, pokud ústřední instituce nebo subjekt má obdobnou úlohu jako centrální banka, protože členové sítě typicky nemají přímý přístup k centrální bance. Příslušná pravidla by proto měla uznat jako likvidní aktiva vklady na viděnou, které mají členové sítě u ústřední instituce, a další financování likvidity, které je jim dostupné od ústřední instituce. Na vklady, které se nepovažují za likvidní aktiva, by se měly vztahovat preferenční sazby odtoku povolené pro provozní vklady.
- (13) Sazba odtoku pro stabilní retailové vklady by měla být stanovena jako míra selhání 5 %, avšak všem úvěrovým institucím zapojeným do systému pojištění vkladů v členském státě, který splňuje určitá přísná kritéria, by měla být povolena preferenční odtoková sazba 3 %. Za prvé by mělo být zohledněno, jak členské státy provádějí směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU⁽¹⁾ o systémech pojištění vkladů. Za druhé, systém členského státu by měl splňovat konkrétní požadavky týkající se lhůty pro výplatu, financování ex ante a přístupu k dodatečným finančním prostředkům v případě velké poptávky po jeho rezervách. A konečně, uplatnění preferenční 3 % sazby by mělo podléhat předchozímu souhlasu ze strany Komise, který by měl být udělován pouze tehdy, pokud je Komise přesvědčena, že systém pojištění vkladů daného členského státu splňuje výše uvedená kritéria a že neexistují naléhavé obavy ohledně fungování vnitřního trhu retailových vkladů. 3 % preferenční sazba pro stabilní retailové vklady by každopádně neměla být použitelná před datem 1. ledna 2019.
- (14) Úvěrové instituce by měly být schopny určit jiné retailové vklady s vyšší mírou výběrů. Příslušná pravidla vycházející z pokynů orgánu EBA pro retailové vklady s různým odtokem by měly stanovit kritéria pro určení takových retailových vkladů na základě jejich specifických rysů, a sice velikosti celkového vkladu, povahy vkladu, odměny, pravděpodobnosti výběru a toho, zda má vkladatel bydliště v daném státě, či nikoli.
- (15) Nelze předpokládat, že se úvěrovým institucím vždy dostane od jiných podniků náležejících do stejné skupiny nebo do stejného institucionálního systému ochrany podpory likvidity, pokud se budou nacházet v situaci, kdy by obtížně dostaly svým platebním závazkům. Pokud však v souladu s články 8 nebo 10 nařízení (EU) č. 575/2013 nebylo upuštěno od uplatňování ukazatele krytí likvidity na individuální úrovni, toky likvidity mezi dvěma úvěrovými institucemi, které jsou součástí stejné skupiny nebo stejného institucionálního systému ochrany, by v zásadě měly obdržet symetrické sazby příjmu a odtoku, aby se zabránilo ztrátě likvidity na vnitřním trhu, za předpokladu, kdy byly zavedeny všechny nezbytné záruky a pouze s předchozím souhlasem

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

dotčených příslušných orgánů. Na přeshraniční toky by takové preferenční zacházení mělo být uplatňováno pouze na základě dalších objektivních kritérií včetně nízkého profilu rizika likvidity u poskytovatele a příjemce.

- (16) Aby se předešlo tomu, že se úvěrové instituce při plnění svého ukazatele krytí likvidity budou spoléhat výhradně na předpokládaný přítok, a také aby se zajistila minimální úroveň držení likvidních aktiv, měla by výše přítoku, který lze započítat proti odtoku, být omezena na 75 % celkového očekávaného odtoku. Vzhledem k existenci specializovaných obchodních modelů by však měly být povoleny určité výjimky z tohoto limitu, úplné či částečné, aby se zohlednila zásada proporcionality a s výhradou předchozího souhlasu příslušných orgánů. Ty by měly zahrnovat výjimku pro toky uvnitř skupiny a uvnitř institucionálního systému ochrany a pro úvěrové instituce specializované na procházející hypoteční úvěry nebo na leasing a faktoring. Rovněž úvěrovým institucím specializovaným na financování za účelem pořízení motorových vozidel nebo na spotřebitelské úvěry by mělo být povoleno uplatnit vyšší limit ve výši 90 % rezervy v oblasti likvidity. Tyto výjimky by měly být dostupné na individuální i konsolidované úrovni, avšak pouze při splnění určitých kritérií.
- (17) Ukazatel krytí likvidity by se měl vztahovat na úvěrové instituce na individuálním i konsolidovaném základě, pokud příslušné orgány neupustí od uplatnění na individuálním základě v souladu s články 8 nebo 10 nařízení (EU) č. 575/2013. Požadavky krytí likvidity použitelné ve třetích zemích by měly zohledňovat konsolidaci dceřiných podniků v těchto zemích. Pravidla pro konsolidaci v Unii by tudíž neměla umožňovat příznivější zacházení s likvidními aktivy, odtoky nebo odtoky likvidity dceřiných podniků ve třetích zemích, než jakého se jim dostává podle vnitrostátních právních předpisů těchto třetích zemí.
- (18) V souladu s čl. 508 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 musí Komise nejpozději do 31. prosince 2015 předložit spoluvůrcům právních předpisů zprávu o tom, zda a jak by se požadavek krytí likvidity stanovený v hlavě šesté uvedeného nařízení měl uplatňovat na investiční podniky. Do doby, než uvedené ustanovení začne platit, měly by investiční podniky i nadále podléhat vnitrostátním právním předpisům členských států týkajících se požadavků na krytí likvidity. Investiční podniky by však měly podléhat ukazateli krytí likvidity, který stanoví toto nařízení, na konsolidovaném základě, pokud jsou součástí bankovních skupin.
- (19) Úvěrové instituce jsou povinny podávat svým příslušným orgánům zprávy o požadavku krytí likvidity, podrobně rozvedené v tomto nařízení, v souladu s článkem 415 nařízení (EU) č. 575/2013.
- (20) Aby se úvěrovým institucím poskytl dostatek času pro splnění podrobného požadavku krytí likvidity v plném rozsahu, měl by být zaváděn postupně v souladu s lhůtami stanovenými v čl. 460 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, počínaje od minimální úrovně 60 % od 1. října 2015 která se bude zvyšovat až na 100 % od 1. ledna 2018,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

UKAZATEL KRYTÍ LIKVIDITY

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla, jež podrobně rozvádějí požadavek krytí likvidity stanovený v čl. 412 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 2

Oblast působnosti a uplatňování

1. Toto nařízení se vztahuje na úvěrové instituce, nad kterými je vykonáván dohled podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o omezitelném dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

2. Úvěrové instituce plní toto nařízení na individuálním základě v souladu s čl. 6 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013. Příslušné orgány mohou zcela nebo částečně upustit od uplatňování tohoto nařízení na úvěrovou instituci na individuálním základě v souladu s články 8 a 10 nařízení (EU) č. 575/2013 za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené níže.
3. Pokud je jedna nebo více úvěrových institucí ve skupině, mateřská instituce v EU, instituce kontrolovaná mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo instituce kontrolovaná mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU uplatňuje povinnosti stanovené v tomto nařízení na konsolidovaném základě v souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a v souladu se všemi následujícími ustanoveními:
- a) aktiva třetích zemí, která splňují požadavky stanovené v hlavě II a která jsou držena dceřiným podnikem ve třetí zemi, se nepovažují za likvidní aktiva pro konsolidované účely, pokud nejsou považována za likvidní aktiva podle vnitrostátních právních předpisů třetí země, jež stanoví požadavek krytí likvidity;
  - b) odtok likvidity v dceřiném podniku ve třetí zemi, na který se podle vnitrostátních právních předpisů této třetí země, jež stanoví požadavek krytí likvidity, vztahují vyšší sazby než ty, které jsou stanoveny v hlavě III, podléhá konsolidaci v souladu s těmito vyššími sazbami stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech třetí země;
  - c) odtok likvidity v dceřiném podniku ve třetí zemi, na který se podle vnitrostátních právních předpisů této třetí země, jež stanoví požadavek krytí likvidity, vztahují nižší sazby než ty, které jsou stanoveny v hlavě III, podléhá konsolidaci v souladu s těmito nižšími sazbami stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech třetí země;
  - d) na investiční podniky ve skupině se vztahuje článek 4 tohoto nařízení na konsolidovaném základě a článek 412 nařízení (EU) č. 575/2013 v souvislosti s definicí likvidních aktiv a odtoku a přítoku likvidity jak pro individuální, tak pro konsolidované účely. Na investiční podniky jiné než stanovené v tomto písmeni se až do stanovení požadavku ohledně ukazatele krytí likvidity v souladu s článkem 508 nařízení (EU) č. 575/2013 i nadále vztahuje podrobný požadavek ukazatele krytí likvidity pro investiční podniky stanovený ve vnitrostátních předpisech členských států;
  - e) na konsolidované úrovni se výše přítoku plynoucího ze specializované úvěrové instituce uvedené v čl. 33 odst. 3 a 4 uznává pouze do výše odtoků plynoucích ze stejné instituce.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „aktivy úrovně 1“ aktiva, která jsou velmi vysoce likvidní a mají velmi vysokou úvěrovou kvalitu podle čl. 416 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 575/2013;
- 2) „aktivy úrovně 2“ aktiva, která jsou vysoce likvidní a mají vysokou úvěrovou kvalitu podle čl. 416 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 575/2013. Aktiva úrovně 2 se dále dělí na aktiva úrovně 2 A a aktiva úrovně 2B v souladu s částí II kapitolou 2 tohoto nařízení;
- 3) „rezervou v oblasti likvidity“ výše likvidních aktiv, kterou úvěrová instituce drží v souladu s hlavou II tohoto nařízení;
- 4) „vykazovací měnou“ měna, ve které likviditní položky uvedené v části šesté hlavě II a III nařízení (EU) č. 575/2013 musejí být vykazovány příslušnému orgánu v souladu s čl. 415 odst. 1 uvedeného nařízení;
- 5) „požadavkem krytí likvidity“ poměr mezi aktivy a závazky určený za účelem úvěrového posílení v souvislosti s krytými dluhopisy podle vnitrostátních právních předpisů členského státu nebo třetí země;
- 6) „malými a středními podniky“ mikropodniky, malé a střední podniky vymezené v doporučení Komise 2003/361/ES⁽¹⁾;
- 7) „čistým odtokem likvidity“ částka, která je výsledkem odečtení přítoku likvidity úvěrové instituce od jejího odtoku likvidity v souladu s hlavou III tohoto nařízení;

⁽¹⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

- 8) „retailovými vklady“ závazek vůči fyzické osobě nebo malému a střednímu podniku, pokud lze tento malý a střední podnik považovat za kategorii retailových expozic v rámci standardizovaného přístupu nebo přístupu založeného na interním ratingu (přístup IRB) pro úvěrové riziko, nebo závazek vůči společnosti způsobilé pro zacházení stanovené v čl. 153 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013, a pokud celkové vklady takových malých a středních podniků nebo společností v rámci skupiny nepřekročí 1 milion EUR;
- 9) „finančním zákazníkem“ zákazník, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice 2013/36/EU jako svou hlavní činnost nebo působí jako některý z těchto subjektů:
- a) úvěrová instituce;
  - b) investiční podnik;
  - c) finanční instituce;
  - d) sekuritizační jednotka pro speciální účel;
  - e) subjekt kolektivního investování;
  - f) neotevřený investiční program;
  - g) pojišťovna;
  - h) zajišťovna;
  - i) finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost;
- 10) „soukromou investiční společností“ podnik nebo svěřenství, jejichž vlastníkem nebo uživatelem je fyzická osoba nebo skupina úzce propojených fyzických osob, které byly zřízeny pro výhradní účel správy majetku vlastníků a které nevykonávají žádnou jinou obchodní, průmyslovou nebo pracovní činnost. Účel soukromé investiční společnosti může zahrnovat jiné podpůrné činnosti, jako je oddělení aktiv vlastníků od korporátních aktiv, usnadnění převodu aktiv v rámci rodiny nebo prevenci rozdělení aktiv po úmrtí člena rodiny, za předpokladu, že tyto činnosti jsou spojeny s hlavním účelem správy majetku vlastníků;
- 11) „krizí“ náhlé nebo prudké zhoršení solventnosti nebo likvidity úvěrové instituce vyvolané změnami tržních podmínek nebo idiosynkratickými faktory, v jejichž důsledku může existovat významné riziko, že úvěrová instituce v následujících 30 kalendářních dnech nebude schopna dostát svým závazkům podle jejich splatnosti;
- 12) „maržovými úvěry“ kolateralizované úvěry poskytované zákazníkům za účelem zaujetí obchodních pozic s využitím páky.

Článek 4

Ukazatel krytí likvidity

1. Podrobný požadavek krytí likvidity v souladu s čl. 412 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 se rovná poměru mezi rezervou v oblasti likvidity úvěrové instituce a jejím čistým odtokem likvidity v průběhu krizového období 30 kalendářních dnů a vyjadřuje se v procentech. Úvěrové instituce vypočítají svůj ukazatel krytí likvidity podle tohoto vzorce:

$$\frac{\text{rezerva v oblasti likvidity}}{\text{čistý odtok likvidity za krizové období 30 kalendářních dnů}} = \text{ukazatel krytí likvidity}$$

2. Úvěrové instituce zachovávají ukazatel krytí likvidity ve výši nejméně 100 %.

3. Odchylně od odstavce 2 mohou úvěrové instituce svá likvidní aktiva zpeněžit ke krytí svého čistého odtoku likvidity v krizových obdobích, a to i v případech, kdy takové použití likvidních aktiv může v těchto obdobích vést k poklesu jejich ukazatele krytí likvidity pod 100 %.

4. Pokud a kdykoli ukazatel krytí likvidity úvěrové investice klesne nebo lze důvodně očekávat, že klesne pod 100 %, uplatní se požadavek stanovený v článku 414 nařízení (EU) č. 575/2013. Dokud se ukazatel krytí likvidity znovu nevrátí na úroveň uvedenou v odstavci 2, podávají úvěrové instituce příslušnému orgánu zprávy o svém ukazateli krytí likvidity v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 680/2014⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 191, 28.6.2014, s. 1).

5. Úvěrové instituce vypočítávají a sledují svůj ukazatel krytí likvidity ve vykazované měně a v každé měně podléhající samostatnému oznamování v souladu s čl. 415 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, a stejně tak i své závazky ve vykazované měně. Úvěrové instituce podávají svému příslušnému orgánu zprávy o svém ukazateli krytí likvidity v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 680/2014.

Článek 5

Krizové scénáře pro účely ukazatele krytí likvidity

Následující scénáře lze považovat za ukazatele toho, za jakých okolností lze mít za to, že úvěrová instituce je v krizi:

- a) výběr významné části jejích retailových vkladů;
- b) částečná nebo úplná ztráta schopnosti nezajištěného mezibankovního financování, včetně velkých komerčních vkladů a jiných zdrojů podmíněného financování, jako jsou přijaté závazné či nezávazné přísliby likvidity nebo úvěrové linky;
- c) částečná nebo úplná ztráta zajištěného krátkodobého financování;
- d) další odtok likvidity v důsledku snížení úvěrového ratingu až o tři stupně;
- e) zvýšená volatilita trhu, která ovlivňuje hodnotu kolaterálu nebo jeho kvalitu nebo vytváří dodatečnou potřebu kolaterálu;
- f) neplánované čerpání likvidity a úvěrových příslibů;
- g) potenciální závazek zpětně odkoupit dluh nebo dodržet mimosmluvní závazky.

HLAVA II

REZERVA V OBLASTI LIKVIDITY

KAPITOLA 1

Obecná ustanovení

Článek 6

Složení rezervy v oblasti likvidity

Aby byla způsobilá tvořit součást rezervy úvěrové instituce v oblasti likvidity, musí likvidní aktiva být v souladu s každým z následujících požadavků:

- a) splňovat obecné požadavky stanovené v článku 7;
- b) splňovat provozní požadavky stanovené v článku 8;
- c) splňovat příslušná kritéria způsobilosti pro jejich zařazení jako aktivum úrovně 1 nebo aktivum úrovně 2 v souladu s kapitolou 2.

Článek 7

Obecné požadavky na likvidní aktiva

1. Aby mohla být považována za likvidní, musí aktiva úvěrové instituce být v souladu s odstavci 2 až 6.
2. Aktiva jsou majetkem, právem, nárokem nebo podílem drženým úvěrovou institucí a musí být prosta jakéhokoli zatížení. Pro tyto účely se aktivum považuje za nezatížené, pokud úvěrová instituce nepodléhá jakémukoli právnímu, smluvnímu, regulačnímu nebo jinému omezení, které by jí bránilo ho zlikvidovat, prodat, převést, postoupit nebo, obecně řečeno, zbavit se tohoto aktiva v aktivním přímém prodeji nebo prostřednictvím repa v následujících 30 kalendářních dnech. Za nezatížená se považují tato aktiva:
  - a) aktiva zahrnutá do seskupení, která jsou k dispozici, aby byla okamžitě použita jako kolaterál k získání dodatečného financování v rámci závazných, avšak dosud nefinancovaných úvěrových linek, které jsou úvěrové instituci k dispozici. To zahrnuje aktiva uložená úvěrovou institucí u ústřední instituce v rámci kooperativní sítě nebo institucionálního systému ochrany. Úvěrové instituce předpokládají, že aktiva v seskupení jsou zatížena, v pořadí rostoucí likvidity na základě klasifikace likvidity stanovené v kapitole 2, počínaje aktivy nezpůsobilými pro rezervu v oblasti likvidity;
  - b) aktiva, jež úvěrová instituce obdržela jako kolaterál za účelem snížení úvěrového rizika v rámci reverzního repa nebo transakcí s financováním cenných papírů a jimiž úvěrová instituce může disponovat.

3. Aktiva neemitovala samotná úvěrová instituce, její mateřský podnik jiný než subjekt veřejného sektoru, který není úvěrovou institucí, její dceřiný podnik nebo jiný dceřiný podnik jejího mateřského podniku ani sekuritizační jednotka pro speciální účel, se kterou je tato úvěrová instituce úzce propojena;
4. Aktiva nesmí být emitována některým z následujících subjektů:
  - a) jinou úvěrovou institucí, pokud emitent není subjektem veřejného sektoru uvedeným v čl. 10 odst. 1 písm. c) a čl. 11 odst. 1 písm. a) a b), aktivum není krytým dluhopisem uvedeným v čl. 10 odst. 1 písm. f) a čl. 11 odst. 1 písm. c) a d) nebo aktivum nepatří do kategorie popsané v čl. 10 odst. 1 písm. e);
  - b) investičním podnikem;
  - c) pojišťovnou;
  - d) zajišťovnou;
  - e) finanční holdingovou společností;
  - f) smíšenou finanční holdingovou společností.
  - g) jakýmkoli jiným subjektem, který vykonává jednu nebo více z činností uvedených v příloze I ke směrnici 2013/36/EU. Pro účely tohoto článku se sekuritizační jednotky pro speciální účel nepovažují za subjekty podle tohoto písmene.
5. Hodnotu aktiv musí být možné určit na základě široce přístupných a snadno dostupných tržních cen. Nejsou-li tržní ceny k dispozici, hodnotu aktiv musí být možné určit na základě vzorce, který je snadné vypočítat, který používá veřejně dostupné vstupy a nezávisí ve značné míře na předpokladech.
6. Aktiva musí být kotována na uznané burze nebo být obchodovatelná v aktivním přímém prodeji nebo prostřednictvím prostého repa na všeobecně uznávaných repo trzích. Tato kritéria se posoudí pro každý trh zvlášť. Aktivum přijaté k obchodování v organizovaném obchodním místě, které není uznanou burzou, buď v členském státě, nebo ve třetí zemi, se považují za likvidní pouze tehdy, pokud dané obchodní místo poskytuje aktivní a rozsáhlý trh pro přímý prodej aktiv. Úvěrová instituce zohlední následující aspekty jako minimální kritéria pro posouzení toho, zda obchodní místo poskytuje aktivní a rozsáhlý trh pro účely tohoto odstavce:
  - a) historickou zkušenost ohledně šířky a hloubky trhu prokázanou nízkým rozptylem nabídky a poptávky, vysokým objemem obchodování a velkým počtem a rozmanitostí účastníků trhu;
  - b) existenci spolehlivé tržní infrastruktury.
7. Požadavky stanovené v odstavcích 5 a 6 se nevztahují na:
  - a) bankovky a mince podle čl. 10 odst. 1 písm. a);
  - b) expozice vůči centrálním bankám podle čl. 10 odst. 1 písm. b) a d) a čl. 11 odst. 1 písm. b);
  - c) závazný likviditní příslib s omezeným použitím podle čl. 12 odst. 1 písm. d);
  - d) vklady a jiné finanční prostředky v kooperativních sítích a institucionálních systémech ochrany podle článku 16.

Článek 8

Provozní požadavky

1. Úvěrové instituce musí mít zavedeny zásady a omezení k zajištění toho, aby držení likvidních aktiv, jež tvoří jejich rezervu v oblasti likvidity, zůstávala vždy vhodně diverzifikována. Pro tyto účely úvěrové instituce zohlední rozsah diverzifikace mezi různými kategoriemi likvidních aktiv a v rámci téže kategorie likvidních aktiv podle kapitoly 2 této hlavy a veškeré další příslušné faktory týkající se diverzifikace, jako je druh emitentů, protistran nebo zeměpisná oblast těchto emitentů a protistran.

Příslušné orgány mohou zavést konkrétní omezení nebo konkrétní požadavky na držení likvidních aktiv úvěrovými institucemi s cílem zajistit soulad s požadavkem stanoveným v tomto odstavci. Jakékoli takové omezení nebo požadavek se však nesmí týkat:

- a) následujících kategorií aktiv úrovně 1:
  - i) bankovek a mincí podle čl. 10 odst. 1 písm. a);
  - ii) expozic vůči centrálním bankám podle čl. 10 odst. 1 písm. b) a d);

- iii) aktiv představujících pohledávky vůči mezinárodním rozvojovým bankám a mezinárodním organizacím podle čl. 10 odst. 1 písm. g) nebo aktiv jimi zaručených;
- b) kategorií aktiv úrovně 1 představujících pohledávky vůči ústředním či regionálním vládám, místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru podle čl. 10 odst. 1 písm. c) a d) a aktiv jimi zaručených, za předpokladu, že úvěrová instituce drží příslušné aktivum ke krytí čistého odtoku likvidity v krizovém období vzniklého v měně členského státu nebo třetí země nebo že aktivum je emitováno ústředními či regionálními vládami, místními orgány nebo subjekty veřejného sektoru domovského členského státu této úvěrové instituce;
- c) závazného likviditního příslibu s omezeným použitím podle čl. 12 odst. 1 písm. d).

2. Úvěrové instituce musí mít snadný přístup ke svým držení likvidních aktiv a být schopny je zpeněžit kdykoli během krizového období 30 kalendářních dnů v přímém prodeji nebo prostřednictvím repa na všeobecně uznávaných repo trzích. Likvidní aktivum se považuje za snadno přístupné pro úvěrovou instituci, pokud neexistují žádné právní ani praktické překážky bránící tomu, aby úvěrová instituce mohla takové aktivum včas zpeněžit.

Aktiva použitá k úvěrovému posílení při strukturovaných transakcích nebo ke krytí provozních nákladů úvěrové instituce nelze považovat za snadno přístupná pro úvěrovou instituci.

Aktiva držaná ve třetí zemi, kde existují omezení jejich volné převoditelnosti, se považují za snadno přístupná pouze tehdy, pokud úvěrová instituce používá tato aktiva k vyrovnání odtoku likvidity v této třetí zemi. Aktiva držaná v neprevoditelné měně se považují za snadno přístupná pouze tehdy, pokud úvěrová instituce používá tato aktiva k vyrovnání odtoku likvidity v této měně.

3. Úvěrové instituce zajistí, aby jejich likvidní aktiva byly pod kontrolou zvláštní funkce řízení likvidity v rámci úvěrové instituce. Soulad s tímto požadavkem se prokazuje příslušným orgánům některým z těchto způsobů:

- a) umístěním likvidních aktiv do odděleného seskupení řízeného přímo funkcí pro likviditu a s jediným záměrem použít je jako zdroj podmíněných finančních prostředků, a to i během krizových období;
- b) zavedením interních systémů a kontrolních opatření s cílem zajistit funkci řízení likvidity účinnou kontrolou, aby bylo možné držení likvidních aktiv zpeněžit kdykoli v krizovém období 30 kalendářních dnů a získat přístup k podmíněným finančním prostředkům, aniž by to bylo v přímém rozporu s jakoukoli stávající obchodní činností nebo strategiemi v oblasti řízení rizik. Aktivum se nezahrne do rezervy v oblasti likvidity zejména tehdy, pokud by jeho prodej bez náhrady v průběhu krizového období 30 kalendářních dnů odstranil zajištění, což by vytvořilo otevřenou rizikovou pozici přesahující vnitřní limity úvěrové instituce;
- c) kombinaci možností a) a b) za předpokladu, že příslušný orgán považuje takovou kombinaci za přijatelnou.

4. Úvěrové instituce musí pravidelně, nejméně jednou ročně zpeněžit dostatečně reprezentativní vzorek svých držení likvidních aktiv prostřednictvím přímého prodeje nebo prostého repa na všeobecně uznávaném repo trhu. Úvěrové instituce vypracují strategie pro nakládání se vzorky likvidních aktiv, které jsou přiměřené pro to, aby se:

- a) vyzkoušel přístup těchto aktiv na trh a jejich použitelnost;
- b) prověřilo, že postupy úvěrové instituce pro včasné zpeněžení aktiv jsou účinné;
- c) minimalizovalo riziko vyslání negativního signálu trhu v důsledku toho, že úvěrová instituce zpeněží svá aktiva v krizových obdobích.

Požadavek stanovený v prvním pododstavci se nevztahuje na aktiva úrovně 1 podle článku 10, která nejsou krytými dluhopisy s velmi kvalitním zajištěním, na závazné likviditní přísliby s omezeným použitím podle čl. 12 odst. 1 písm. d) ani na vklady a jiné financování likvidity v kooperativních sítích a institucionálních systémech ochrany podle článku 16.

5. Požadavek stanovený v odstavci 2 nebrání úvěrovým institucím zajišťovat tržní riziko spojené s jejich likvidními aktivy, za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:

- a) úvěrová instituce zavede vhodná interní opatření v souladu s odstavci 2 a 3, aby tato aktiva byla i nadále snadno dostupná pro funkci řízení likvidity a pod její kontrolou;
- b) při ocenění příslušného aktiva v souladu s článkem 9 se zohlední čistý odtok a přítok likvidity, ke kterému by došlo v případě předčasného uzavření zajišťovacího vztahu.

6. Úvěrové instituce zajistí, aby měnová denominace jejich likvidních aktiv odpovídala struktuře jejich čistého odtoku likvidity podle jednotlivých měn. Příslušné orgány však v případě potřeby mohou požadovat, aby úvěrové instituce omezily nesoulad měn stanovením limitů pro podíl čistého odtoku likvidity v měně, jakého může být dosaženo v krizovém období držení likvidních aktiv, jež nejsou denominovány v této měně. Toto omezení lze uplatnit pouze na vykazovací měnu nebo měnu, která může podléhat samostatnému oznamování v souladu s čl. 415 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013. Při určování úrovně jakéhokoli omezení ohledně nesouladu měn, které může být uplatněno v souladu s tímto odstavcem, musí příslušné orgány přihlédnout přinejmenším k:

- a) tomu, zda úvěrová instituce je schopna učinit kterýkoli z následujících kroků:
- i) použít likvidní aktiva k vytvoření likvidity v měně a v jurisdikci, ve které vzniká čistý odtok likvidity;
  - ii) provést měnový swap a získat prostředky na devizových trzích za krizových podmínek odpovídajících krizovému období 30 kalendářních dnů stanovenému v článku 4;
  - iii) převést přebytek likvidity z jedné měny do druhé a mezi jurisdikcemi a právními subjekty v rámci své skupiny za krizových podmínek odpovídajících krizovému období 30 kalendářních dnů stanovenému v článku 4;
- b) dopadu náhlých, nepříznivých pohybů směnných kurzů na stávající pozice, které jsou v nesouladu, a na účinnost jakýchkoli existujících devizových zajištění.

Na jakékoli omezení týkající se nesouladu měn uložené v souladu s tímto odstavcem se pohlíží jako na zvláštní požadavek na likviditu podle článku 105 směrnice 2013/36/EU.

Článek 9

Oceňování likvidních aktiv

Pro účely výpočtu svého ukazatele krytí likvidity úvěrová instituce použije tržní hodnotu svých likvidních aktiv. Tržní hodnota likvidních aktiv se sníží v souladu se srážkami při ocenění stanovenými v kapitole 2 a případně v souladu s čl. 8 odst. 5 písm. b).

KAPITOLA 2

Likvidní aktiva

Článek 10

Aktiva úrovně 1

1. Aktiva úrovně 1 zahrnují pouze aktiva spadající do jedné nebo více z následujících kategorií a splňující v každém případě zde stanovená kritéria způsobilosti:

- a) mince a bankovky;
- b) tyto expozice vůči centrálním bankám:
- i) aktiva představující pohledávky vůči Evropské centrální bance (ECB) nebo vůči centrální bance členského státu nebo záruky vystavené těmito bankami;
  - ii) aktiva představující pohledávky vůči centrálním bankám třetích zemí nebo záruky vystavené těmito bankami za předpokladu, že expozicím vůči této centrální bance nebo její ústřední vládě bylo přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou (ECAI), které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 1 v souladu s čl. 114 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;
  - iii) rezervy držené danou úvěrovou institucí v centrální bance uvedené v bodech i) a ii) za předpokladu, že tato úvěrová instituce má povoleno čerpat tyto rezervy kdykoli během zátěžových období a že v dohodě mezi dotčeným příslušným orgánem a ECB nebo centrální bankou byly stanoveny podmínky pro takové čerpání;
- c) aktiva představující pohledávky vůči následujícím centrálním nebo regionálním vládám, místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru nebo záruky jimi vystavené:
- i) ústřední vláda členského státu;
  - ii) ústřední vláda třetí země za předpokladu, že jí bylo přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 1 v souladu s čl. 114 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;

- iii) regionální vlády nebo místní orgány v členském státě, za předpokladu, že expozice vůči nim jsou posuzovány jako expozice vůči ústřední vládě tohoto členského státu v souladu s čl. 115 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;
  - iv) regionální vlády nebo místní orgány ve třetí zemi typu uvedeného v bodě ii) za předpokladu, že expozice vůči nim jsou posuzovány jako expozice vůči ústřední vládě této třetí země v souladu s čl. 115 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013;
  - v) subjekty veřejného sektoru za předpokladu, že expozice vůči nim jsou posuzovány jako expozice vůči ústřední vládě členského státu nebo vůči jedné z regionálních vlád nebo jednomu z místních orgánů uvedených v bodě iii) v souladu s čl. 116 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013;
- d) aktiva představující pohledávky vůči ústřední vládě nebo centrální bance třetí země nebo záruky vystavené ústřední vládou nebo centrální bankou třetí země, které nebyl přidělen stupeň úvěrové kvality 1 v úvěrovém hodnocení vypracovaném určenou externí ratingovou agenturou v souladu s čl. 114 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, za předpokladu, že v tomto případě může úvěrová instituce uznat toto aktivum jako aktivum úrovně 1 pouze za účelem krytí čistého odtoku likvidity v krizovém období, k němuž dojde ve stejné měně, ve které je denominováno toto aktivum.

Pokud toto aktivum není denominováno v národní měně dané třetí země, může úvěrová instituce uznat toto aktivum jako aktivum úrovně 1 až do výše krizového čistého odtoku likvidity této úvěrové instituce v této cizí měně odpovídající jeho operacím v jurisdikci, ve které bylo přijato riziko likvidity;

- e) aktiva emitovaná úvěrovými institucemi, která splňují alespoň jeden z těchto dvou požadavků:
- i) emitentem je úvěrová instituce registrovaná nebo založená ústřední vládou členského státu nebo regionální vládou nebo místním orgánem v členském státě, tato vláda nebo místní orgán má právní povinnost chránit ekonomickou základnu této úvěrové instituce a zachovávat její finanční životaschopnost po celou dobu její existence a jakékoli expozice vůči této regionální vládě nebo případně vůči místnímu orgánu jsou posuzovány jako expozice vůči ústřední vládě daného členského státu v souladu s čl. 115 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;
  - ii) daná úvěrová instituce je příjemcem podpůrných úvěrů, což je pro účely tohoto článku chápáno jako každá úvěrová instituce, jejímž účelem je prosazovat cíle veřejné politiky Unie nebo ústřední či regionální vlády nebo místního orgánu v členském státě převážně prostřednictvím poskytování podpůrných úvěrů na nesoutěžním, neziskovém základě, za předpokladu, že nejméně 90 % úvěrů, které poskytuje, je přímo nebo nepřímo zaručeno ústřední či regionální vládou nebo místním orgánem a že jakékoli expozice vůči této regionální vládě nebo případně místnímu orgánu jsou posuzovány jako expozice vůči ústřední vládě členského státu v souladu s čl. 115 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;
- f) expozice ve formě krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality, které musí splňovat všechny tyto požadavky:
- i) jedná se o dluhopisy podle čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES nebo splňují požadavky, aby byly způsobilé pro zacházení stanovené v čl. 129 odst. 4 nebo 5 nařízení (EU) č. 575/2013;
  - ii) expozice vůči institucím v krycím portfoliu splňují podmínky stanovené v čl. 129 odst. 1 písm. c) a v čl. 129 odst. 1 posledním pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013;
  - iii) úvěrová instituce investující do těchto krytých dluhopisů i emitent splňují požadavek transparentnosti podle čl. 129 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;
  - iv) velikost jejich emise činí nejméně 500 milionů EUR (nebo ekvivalentní částku v národní měně);
  - v) těmto krytým dluhopisům bylo přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 1 v souladu s čl. 129 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013, rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového hodnocení nebo, pokud úvěrové hodnocení neexistuje, byla jim přidělena riziková váha 10 % v souladu s čl. 129 odst. 5 uvedeného nařízení;
  - vi) krycí portfolio vždy splňuje požadavek krytí aktivy, které je nejméně o 2 % vyšší než částka požadovaná pro splnění pohledávek spojených s těmito krytými dluhopisy;
- g) aktiva představující pohledávky vůči mezinárodním rozvojovým bankám a mezinárodním organizacím uvedeným v čl. 117 odst. 2 a v článku 118 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo představující záruky vystavené těmito bankami a organizacemi.

2. Tržní hodnota krytých dluhopisů s mimořádně vysokou kvalitou uvedených v odst. 1 písm. f) podléhá srážce nejméně o 7 %. Kromě případů stanovených v čl. 15 odst. 2 písm. a) nebo b) v souvislosti s akciemi a podílovými jednotkami v subjektech kolektivního investování se nevyžadují žádné srážky z hodnoty ostatních aktiv úrovně 1.

Článek 11

Aktiva úrovně 2 A

1. Aktiva úrovně 2 A zahrnují pouze aktiva spadající do jedné nebo více z následujících kategorií a splňující v každém případě zde stanovená kritéria způsobilosti:

- a) aktiva představující pohledávky vůči regionálním vládám, místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru v členském státě nebo jimi zaručená aktiva, kde expozicím vůči nim je přidělena riziková váha 20 % v souladu s čl. 115 odst. 1 a 5 a případně s čl. 116 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) č. 575/2013;
- b) aktiva představující pohledávky vůči ústřední vládě nebo centrální bance třetí země nebo vůči regionální vládě, místnímu orgánu nebo subjektu veřejného sektoru ve třetí zemi nebo jimi zaručená aktiva, za předpokladu, že jim je přidělena riziková váha 20 % v souladu s čl. 114 odst. 2, případně s články 115 nebo 116 nařízení (EU) č. 575/2013;
- c) expozice ve formě krytých dluhopisů s kvalitním zajištěním, které musí splňovat všechny tyto požadavky:
  - i) jedná se o dluhopisy podle čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES nebo splňují požadavky, aby byly způsobilé pro zacházení stanovené v čl. 129 odst. 4 nebo 5 nařízení (EU) č. 575/2013;
  - ii) expozice vůči institucím v krycím portfoliu splňují podmínky stanovené v čl. 129 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013;
  - iii) úvěrová instituce investující do těchto krytých dluhopisů i emitent splňují požadavek transparentnosti stanovený v čl. 129 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;
  - iv) velikost jejich emise činí nejméně 250 milionů EUR (nebo ekvivalentní částku v národní měně);
  - v) těmto krytým dluhopisům bylo přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 2 v souladu s čl. 129 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013, rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového hodnocení nebo, pokud úvěrové hodnocení neexistuje, jim byla přidělena riziková váha 20 % v souladu s čl. 129 odst. 5 uvedeného nařízení;
  - vi) krycí portfolio vždy splňuje požadavek krytí aktivity, které je nejméně o 7 % vyšší než částka požadovaná pro splnění pohledávek spojených s těmito krytými dluhopisy. Pokud však kryté dluhopisy se stupněm úvěrové kvality 1 úvěrového hodnocení nesplňují minimální velikost emise pro kryté dluhopisy s mimořádně vysokou kvalitou v souladu s čl. 10 odst. 1 písm. f) bodu iv), avšak splňují požadavky na vysoce kvalitní kryté dluhopisy stanovené v bodech i), ii), iii) a iv), podléhají místo toho požadavku krytí aktivity, který je vyšší nejméně o 2 % než částka požadovaná pro splnění pohledávek spojených s těmito krytými dluhopisy.
- d) expozice ve formě krytých dluhopisů vydaných úvěrovými institucemi ve třetích zemích, které musí splňovat všechny tyto požadavky:
  - i) jsou to kryté dluhopisy v souladu s vnitrostátními právními předpisy dané třetí země, které je musí definovat jako dluhové cenné papíry vydané úvěrovými institucemi nebo dceřiným podnikem plně vlastněným úvěrovou institucí, která danou emisí zaručuje, a zajištěné krycím portfoliem aktiv, vůči němuž může držitel dluhopisů uplatnit přímý nárok na přednostní splacení jistiny a úroků v případě selhání emitenta;
  - ii) emitent a kryté dluhopisy podle vnitrostátních právních předpisů podléhají v dané třetí zemi zvláštnímu veřejnému dohledu, jehož cílem je chránit držitele dluhopisů, a podmínky dohledu a regulační podmínky, které jsou v této třetí zemi uplatňovány, musí být přinejmenším rovnocenné podmínkám uplatňovaným v Unii;
  - iii) kryté dluhopisy jsou zajištěny seskupením aktiv jednoho nebo více druhů popsanych v čl. 129 odst. 1 písm. b), písm. d) bodě i), písm. f) bodě i) nebo písm. g) nařízení (EU) č. 575/2013. Pokud toto seskupení obsahuje úvěry zajištěné nemovitostmi, musí být splněny požadavky uvedené v člincích 208 a v čl. 229 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
  - iv) expozice vůči institucím v krycím portfoliu splňují podmínky stanovené v čl. 129 odst. 1 písm. c) a v čl. 129 odst. 1 posledním pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013;
  - v) úvěrová instituce investující do těchto krytých dluhopisů i emitent splňují požadavek transparentnosti stanovený v čl. 129 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;

- vi) těmto krytým dluhopisům bylo přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 1 v souladu s čl. 129 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013, rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového hodnocení nebo, pokud úvěrové hodnocení neexistuje, byla jim přidělena riziková váha 10 % v souladu s čl. 129 odst. 5 uvedeného nařízení; a
  - vii) krycí portfolio vždy splňuje požadavek krytí aktivy, které je nejméně o 7 % vyšší než částka požadovaná pro splnění pohledávek spojených s těmito krytými dluhopisy. Pokud však velikost emise krytých dluhopisů činí alespoň 500 milionů EUR (nebo ekvivalentní částku v národní měně), podléhá místo toho podléhat požadavku na krytí aktiv ve výši nejméně 2 %;
- e) korporátní dluhové cenné papíry, které splňují tyto požadavky:
- i) bylo jim přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 1 v souladu s článkem 122 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového hodnocení.
  - ii) velikost emise těchto cenných papírů činí nejméně 250 milionů EUR (nebo ekvivalent v národní měně);
  - iii) maximální doba splatnosti cenných papírů v okamžiku emise je 10 let;
2. Tržní hodnota každého z aktiv úrovně 2 A podléhá srážce nejméně o 15 %.

Článek 12

Aktiva úrovně 2B

1. Aktiva úrovně 2B zahrnují pouze aktiva spadající do jedné nebo více z následujících kategorií a splňující v každém případě zde stanovená kritéria způsobilosti:
- a) expozice ve formě cenných papírů zajištěných aktivy, které splňují požadavky stanovené v článku 13;
  - b) korporátní dluhové cenné papíry, které splňují tyto požadavky:
    - i) obdržely úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 3 v souladu s článkem 122 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového hodnocení;
    - ii) velikost emise těchto cenných papírů činí nejméně 250 milionů EUR (nebo ekvivalent v národní měně);
    - iii) maximální doba splatnosti cenných papírů v okamžiku emise je 10 let;
  - c) akcie, za předpokladu, že splňují tyto požadavky:
    - i) tvoří součást hlavního akciového indexu v členském státě nebo ve třetí zemi, který byl určen jako takový pro účely tohoto písmene příslušným orgánem členského státu nebo příslušným veřejným orgánem ve třetí zemi. Neexistuje-li žádné rozhodnutí příslušného orgánu nebo veřejného orgánu ohledně hlavních akciových indexů, úvěrová instituce považuje za takový akciový index složený z vedoucích společností v příslušné jurisdikci;
    - ii) jsou denominovány v měně domovského členského státu úvěrové instituce, nebo pokud jsou denominovány v jiné měně, se považují za aktiva úrovně 2B pouze do výše, která pokrývá čistý odtok likvidity v krizovém období v této měně nebo v jurisdikci, kde je přijato riziko likvidity; a
    - iii) jsou prokazatelně spolehlivým zdrojem likvidity kdykoli, a to i v krizových obdobích. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud úroveň poklesu ceny dané akcie na burze během krizového období na trhu v trvání 30 kalendářních dnů nepřesáhne 40 % nebo nárůst její srážky při ocenění nepřesáhne 40 procentních bodů; a
  - d) závazné likviditní přísliby s omezeným použitím, které mohou být poskytnuty Evropskou centrální bankou, centrální bankou členského státu nebo centrální bankou třetí země za předpokladu, že jsou splněny požadavky stanovené v článku 14;
  - e) expozice v podobě vysoce kvalitních krytých dluhopisů, které splňují všechny tyto požadavky:
    - i) jedná se o dluhopisy, jež jsou uvedeny v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES, nebo jež splňují požadavky způsobilosti pro zacházení uvedené v čl. 129 odst. 4 nebo 5 nařízení (EU) č. 575/2013;
    - ii) úvěrová instituce, která do krytých dluhopisů investuje, splňuje požadavek na transparentnost stanovený v čl. 129 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;

- iii) emitent krytých dluhopisů zpřístupní pro investory informace uvedené v čl. 129 odst. 7 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 alespoň jednou za čtvrt roku;
  - iv) velikost jejich emise činí nejméně 250 milionů EUR (nebo ekvivalent v národní měně);
  - v) kryté dluhopisy jsou zajištěny výlučně aktivy uvedenými v čl. 129 odst. 1 písm. a), písm. d) bod i) a písm. e) nařízení (EU) č. 575/2013;
  - vi) soubor podkladových aktiv sestává výlučně z expozic, jež se v souvislosti s úvěrovým rizikem kvalifikují pro 35 % nebo nižší rizikovou váhu podle článku 125 nařízení (EU) č. 575/2013;
  - vii) krycí portfolio vždy splňuje požadavek krytí aktivity, které je nejméně o 10 % vyšší než částka požadovaná pro splnění pohledávek spojených s těmito krytými dluhopisy;
  - viii) emitující úvěrová instituce musí každý měsíc veřejně oznamovat, že krycí portfolio splňuje požadavek na pokrytí 10 % aktiv;
- f) v případě úvěrových institucí, které v souladu se svými stanovami nemohou z náboženských důvodů držet úročená aktiva, neúročená aktiva představující pohledávky vůči centrálním bankám nebo ústřední vládě nebo centrální bance třetí země nebo vůči regionální vládě, místnímu orgánu nebo subjektu veřejného sektoru ve třetí zemi nebo záruky vystavené uvedenými subjekty, pokud uvedená aktiva obdržela od určené externí ratingové agentury rating úvěrové kvality alespoň stupně 5 v souladu s článkem 114 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového ratingu.
2. Tržní cena každého aktiva úrovně 2B podléhá srážce při ocenění nejméně v této výši:
- a) použitelné srážce stanovené v čl. 13 odst. 14 pro sekuritizace úrovně 2B;
  - b) srážce ve výši 50 % pro korporátní dluhové cenné papíry podle odst. 1 písm. b);
  - c) srážce ve výši 50 % pro akcie podle odst. 1 písm. c);
  - d) srážce ve výši 30 % pro programy nebo emise krytých dluhopisů uvedených v odst. 1 písm. e);
  - e) srážce ve výši 50 % pro neúročená aktiva uvedená v odst. 1 písm. f).

3. V případě úvěrových institucí, které v souladu se svými stanovami nemohou z náboženských důvodů držet úročená aktiva, může příslušný orgán povolit odchylku od odst. 1 písm. b) bodů ii) a iii) tohoto článku, pokud existují důkazy nedostatečné dostupnosti neúročených aktiv, která tyto požadavky splňují, a dotyčná neúročená aktiva jsou adekvátně likvidní na soukromých trzích.

Při rozhodování o tom, zda jsou neúročená aktiva adekvátně likvidní pro účely prvního pododstavce, příslušný orgán zohlední tyto faktory:

- a) dostupná data v souvislosti s jejich tržní likviditou, včetně objemů obchodování, pozorovaného rozpětí mezi nabídkou a poptávkou, volatilitou cen a cenového dopadu; a
- b) další faktory relevantní pro jejich likviditu, včetně důkazů z minulosti ohledně šířky a hloubky trhu s uvedenými neúročenými aktivy, počtu a rozmanitosti účastníků trhu a přítomnosti robustní tržní infrastruktury.

Článek 13

Sekuritizace úrovně 2B

1. Expozice ve formě cenných papírů zajištěných aktivy podle čl. 12 odst. 1 písm. a) se považují za sekuritizace úrovně 2B, pokud splňují kritéria stanovená v odstavcích 2 až 14.

2. Sekuritizovaná pozice a expozice, které jsou podkladem pro tuto pozici, musí splňovat všechny následující požadavky:

- a) dané pozici bylo přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má přinejmenším stupeň úvěrové kvality 1 v souladu s články 251 až 261 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového hodnocení;
- b) je to pozice v sekuritizované tranši nebo tranších s nejvyšší předností a tento nejvyšší stupeň přednosti má v průběhu celé transakce. Pro tyto účely se tranše považuje za tranši nejvyšší úrovně, pokud po doručení výzvy k předčasnému splacení („*enforcement notice*“) a případně výzvy k urychlenému splacení („*acceleration notice*“) není tato tranše podřízena jiným tranším stejné sekuritizační transakce nebo sekuritizačního systému, pokud jde o obdržení plateb jistiny a úroků, přičemž se nezohledňují splatné částky vyplývající z úrokových či měnových derivátů, poplatky či jiné obdobné platby v souladu s článkem 261 nařízení (EU) č. 575/2013;
- c) podkladové expozice byly získány sekuritizační jednotkou pro speciální účel ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 66 nařízení (EU) č. 575/2013 způsobem, který je vymahatelný vůči jakékoli třetí straně, a jsou mimo dosah prodejce (původce, sponzora nebo původního věřitele) a jeho věřitelů, a to i v případě platební neschopnosti prodejce;
- d) převod podkladových expozic na sekuritizační jednotku pro speciální účel nesmí podléhat jakýmkoli přísným ustanovením o zpětném získání („*claw-back*“ v jurisdikci, kde je zaregistrován prodejce (původce, sponzor nebo původní věřitel). To zahrnuje mimo jiné ustanovení, podle kterých může likvidátor prodejce (původce, sponzora nebo původního věřitele) rozhodnout o neplatnosti prodeje podkladových expozic z pouhého důvodu, že k prodeji došlo v určitém období před úpadkem prodejce, nebo ustanovení, kdy sekuritizační jednotka pro zvláštní účel může takovémuto zneplatnění zabránit, jen prokáže-li, že jí úpadek prodejce nebyl v okamžiku prodeje znám;
- e) správa podkladových expozic se řídí dohodou o obsluze, která obsahuje ustanovení o kontinuitě obsluhy zaručující, že selhání nebo platební neschopnost obsluhovatele nepovede k ukončení obsluhy;
- f) dokumentace, kterou se řídí sekuritizace, obsahuje ustanovení o kontinuitě zaručující přinejmenším nahrazení protistran u derivátů a případně zajišťovatelů likvidity v případě jejich selhání či platební neschopnosti;
- g) sekuritizovaná pozice je kryta souborem homogenních podkladových expozic, které všechny patří pouze do jedné z následujících podkategorií, nebo souborem homogenních podkladových expozic, ve kterém jsou společně obsaženy úvěry na obytné nemovitosti uvedené v bodech i) a ii):
  - i) úvěry na obytné nemovitosti zajištěné prvořadým zástavním právem poskytnuté fyzickým osobám za účelem pořízení nemovitosti k jejich trvalému bydlení za předpokladu, že je splněna jedna ze dvou následujících podmínek:
    - úvěry ve skupině v průměru splňují požadavek na poměr výše úvěru k hodnotě nemovitosti stanovený v čl. 129 odst. 1 písm. d) bodu i) nařízení (EU) č. 575/2013;
    - ve vnitrostátním právním předpisu členského státu původu úvěrů se stanoví limit poměru výše úvěru k výši příjmu, který se vztahuje na částku, kterou si dlužník může půjčit v rámci úvěru na obytnou nemovitost, a daný členský stát tento předpis oznámil Komisi a orgánu EBA. Limit poměru výše úvěru k výši příjmu se vypočítává na základě ročního hrubého příjmu dlužníka, přičemž je třeba vzít v úvahu daňové povinnosti a další závazky dlužníka a riziko změn úrokové sazby během doby trvání úvěru. V případě každého úvěru ve skupině na obytnou nemovitost procentní podíl hrubého příjmu dlužníka, který lze vynaložit na splacení úvěru (úroků, jistiny a poplatků), nepřesahuje 45 %;
  - ii) plně zajištěné úvěry na obytné nemovitosti uvedené v čl. 129 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 575/2013, za předpokladu, že tyto úvěry splňují požadavek na úroveň zajištění stanovený v uvedeném ustanovení a požadavek průměrného poměru úvěru k hodnotě nemovitosti stanovený v čl. 129 odst. 1 písm. d) bodě i) nařízení (EU) č. 575/2013;
  - iii) komerční úvěry, pronájmy a úvěrové přísliby poskytnuté podnikům usazeným v členském státě na financování kapitálových výdajů nebo obchodních operací jiných než pořízení nebo výstavba obchodní nemovitosti, za předpokladu, že nejméně 80 % dlužníků v rámci tohoto souboru z hlediska zůstatku portfolia v okamžiku emise sekuritizace jsou malé a střední podniky a že žádný z dlužníků není institucí definovanou v čl. 4 odst. 1 bodě 3 nařízení (EU) č. 575/2013;

- iv) automobilové úvěry či leasing poskytnuté dlužníkům nebo nájemcům usazeným či se sídlem v členském státě. Ty pro tyto účely zahrnují úvěry či leasing pro financování motorových vozidel nebo přípojných vozidel definovaných v čl. 3 bodech 11 a 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES, zemědělských nebo lesnických traktorů uvedených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/37/ES, motocyklů nebo motorových tříkolek definovaných v čl. 1 odst. 2 písm. b) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/24/ES nebo pásových vozidel uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. c) směrnice 2007/46/ES. Takovéto úvěry či leasing mohou zahrnovat doplňkové produkty týkající se pojištění a služeb nebo dodatečné součásti vozidel a v případě leasingu zůstatkovou hodnotu vozidel pronajatých formou leasingu. Všechny půjčky a případy leasingu v souboru jsou kryty přednostní pohledávkou nebo zástavním právem k vozidlu nebo vhodnou zárukou ve prospěch sekuritizační jednotky pro speciální účel, jako je ustanovení o zachování vlastnického práva;
- v) úvěry a úvěrové přísliby poskytnuté fyzickým osobám s bydlištěm v členském státě pro účely osobní a rodinné spotřeby a spotřeby domácnosti.
- h) daná pozice není v resekuritizaci ve smyslu čl. 4 odst. 1 63 nařízení (EU) č. 575/2013 ani syntetické sekuritizaci ve smyslu čl. 242 odst. 11 uvedeného nařízení;
- i) podkladové expozice neobsahují převoditelné finanční nástroje ani deriváty, s výjimkou finančních nástrojů vydaných samotnou sekuritizační jednotkou pro speciální účel nebo jinými stranami v rámci dané sekuritizační struktury a derivátů používaných výhradně pro zajištění měnového rizika a úrokového rizika;
- j) v okamžik emise sekuritizace nebo při jejím začlenění do souboru podkladových expozic kdykoli po emisi podkladové expozice neobsahují žádné expozice vůči rizikovým dlužníkům (nebo případně rizikovým ručitelům), přičemž rizikovým dlužníkem (nebo rizikovým ručitelem) je dlužník (nebo ručitel), který:
- i) vyhlásil úpadek, dohodl se se svými věřiteli na odepsání nebo restrukturalizaci dluhu nebo soud udělil jeho věřitelům právo vymáhat hmotné škody vzniklé v důsledku neprovedení splátky, a to v době tří let před datem vzniku dluhu;
- ii) je veden v úředním rejstříku osob s nepříznivou úvěrovou historií;
- iii) má úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou nebo má úvěrové ohodnocení, z něhož vyplývá značné riziko, že smluvně dohodnuté splátky nebudou provedeny, ve srovnání s průměrným dlužníkem u úvěrů tohoto druhu v příslušné jurisdikci.
- k) v okamžik emise sekuritizace nebo při jejím začlenění do souboru podkladových expozic kdykoli po emisi podkladové expozice neobsahují žádné expozice v selhání ve smyslu čl. 178 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.
3. Splácení sekuritizovaných pozic nesmí být strukturováno tak, aby převážně záviselo na prodeji aktiv zajišťujících podkladové expozice. Toto ustanovení však nebrání následnému obnovování nebo refinancování těchto expozic.
4. Struktura sekuritizační transakce musí být v souladu s následujícími požadavky:
- a) pokud byla sekuritizovaná pozice stanovena bez revolvingového období, nebo revolvingové období uplynulo, a pokud byla doručena výzva k předčasnému splacení nebo výzva k urychlenému splacení, příjem jistiny z podkladových expozic se předá držitelům sekuritizovaných pozic prostřednictvím postupné amortizace sekuritizovaných pozic a v sekuritizační jednotce pro speciální účel nebude v každý den platby zachycena žádná významná částka v hotovosti;
- b) pokud byla sekuritizovaná pozice stanovena s revolvingovým obdobím, transakční dokumentace stanoví vhodné události pro předčasné splacení, což musí obsahovat přinejmenším všechny následující prvky:
- i) zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;
- ii) nepodaří se vytvořit dostatečné nové podkladové expozice s alespoň obdobnou úvěrovou kvalitou;
- iii) dojde k události související s platební neschopností u původce nebo obsluhovatele.
5. V okamžik emise sekuritizace musí již dlužníci (nebo případně ručitelé) mít splacenu alespoň jednu splátku, s výjimkou případů, kdy je sekuritizace kryta úvěrovými přísliby uvedenými v odst. 2 písm. g) bodě v).
6. V případě sekuritizací, kdy podkladovými expozicemi jsou úvěry na obytné nemovitosti uvedené v odst. 2 písm. g) bodě i) nebo ii), soubor úvěrů nesmí obsahovat žádný úvěr, který byl nabízen a uzavřen s tím, že žadatel o úvěr nebo případně zprostředkovatelé byli uvědoměni, že poskytnuté informace nemusí být věřitelem ověřovány.

7. V případě sekuritizací, kdy podkladovými expozicemi jsou úvěry na obytné nemovitosti uvedené v odst. 2 písm. h) bodě i) nebo ii), posouzení úvěruschopnosti dlužníka musí splňovat požadavky stanovené v čl. 18 odst. 1 až 4, odst. 5 písm. a) a odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ⁽¹⁾ nebo rovnocenné požadavky ve třetích zemích.
8. V případě sekuritizací, kdy podkladovými expozicemi jsou automobilové úvěry a leasing a spotřebitelské úvěry a úvěrové přísliby uvedené v odst. 2 písm. g) bodě iv) a v), posouzení úvěruschopnosti dlužníka musí splňovat požadavky stanovené v článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ⁽²⁾.
9. Pokud je původce, sponzor nebo původní věřitel sekuritizace usazen v Unii, dodržuje požadavky stanovené v části páté nařízení (EU) č. 575/2013 a zveřejňuje v souladu s článkem 8b nařízení (ES) č. 1060/2009 informace o úvěrové kvalitě a výkonnosti podkladových expozic, struktuře transakce, peněžních tocích a jakémkoliv kolaterálu zajišťujícím expozice, jakož i jakékoliv informace, které jsou potřebné pro to, aby investoři mohli provádět komplexní a řádně podložené zátěžové testy. Pokud je původce, sponzor nebo původní věřitel usazen mimo Unii, jsou stávajícím a potenciálním investorům a regulačním orgánům při emisi sekuritizace a poté pravidelně zpřístupňovány komplexní údaje o úvěrech v souladu se standardy všeobecně přijatými účastníky trhu.
10. Podkladové expozice nesmějí pocházet od úvěrové instituce držící sekuritizovanou pozici ve své rezervě v oblasti likvidity, jejího dceřiného podniku, jejího mateřského podniku, dceřiného podniku jejího mateřského podniku ani od jiného podniku úzce propojeného s touto úvěrovou institucí.
11. Velikost emise tranše činí nejméně 100 milionů EUR (nebo ekvivalentní hodnotu v národní měně).
12. Zbývající vážená průměrná životnost tranše musí být 5 let nebo méně, což se vypočítá buď pomocí předpokladu ocenění transakce při předčasném splacení, nebo pomocí konstantní sazby 20 % u předčasného splacení, podle toho, co je nižší, přičemž úvěrová instituce předpokládá, že splátka je provedena v první povolený den splátky.
13. Původcem expozic, které tvoří základ pro sekuritizaci, musí být instituce vymezená v čl. 4 odst. 33 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo podnik, jehož hlavní činností je vykonávat jednu nebo více činností uvedených v bodech 2 až 12 a v bodě 15 přílohy I směrnice 2013/36/EU.
14. Tržní cena sekuritizací úrovně 2B podléhá srážce při ocenění nejméně v následující výši:
- 25 % pro sekuritizace zajištěné podkategoriemi aktiv uvedenými v odst. 2 písm. g) bodech i), ii) a iv);
  - 35 % pro sekuritizace podporované podkategoriemi aktiv uvedenými v odst. 2 písm. g) bodech iii) a v).

Článek 14

Závazné likviditní přísliby s omezeným použitím

K tomu, aby mohly být považovány za aktiva úrovně 2B, musí závazné likviditní přísliby s omezeným použitím, které může poskytnout centrální banka podle čl. 12 odst. 1 písm. d), splňovat všechna následující kritéria:

- v nekrizovém období podléhá tento příslib provizi za poskytnutí stanovenému z celkové výše příslibu, což představuje přinejmenším vyšší z následujících hodnot:
    - 75 bazických bodů ročně; nebo
    - nejméně o 25 bazických bodů ročně více, než činí rozdíl mezi výnosem z aktiv použitých k zajištění příslibu a výnosem z reprezentativního portfolia likvidních aktiv, po úpravě o jakékoli podstatné rozdíly v úvěrovém riziku.
- V krizovém období může centrální banka provizi za poskytnutí popsanou v prvním pododstavci tohoto písmene snížit za předpokladu, že jsou splněny minimální požadavky vztahující se na likviditní přísliby při alternativních likviditních přístupech v souladu s článkem 19;
- príslib je zajištěn nezatíženými aktivy takového druhu, který stanoví centrální banka. Aktiva poskytnutá jako kolaterál musí splňovat veškerá následující kritéria:
    - jsou držena v podobě, která usnadňuje jejich rychlý převod na centrální banku v případě, že příslib je vypovězen;
    - jejich hodnota po srážce při ocenění uplatněné centrální bankou je dostatečná, aby pokryla celou výši příslibu;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnice 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

- iii) nezapočítávají se jako likvidní aktiva pro účely rezervy úvěrové instituce v oblasti likvidity;
- c) příslib je slučitelný s rámcem pro politiku vůči protistranám, který má centrální banka;
- d) doba poskytnutí příslibu překračuje krizové období 30 kalendářních dnů uvedené v článku 4;
- e) centrální banka příslib nezruší před jeho smluvní splatností a nebude přijato žádné další úvěrové rozhodnutí, dokud dotčená úvěrová instituce bude i nadále hodnocena jako solventní;
- f) existují formální zásady zveřejněné centrální bankou, v nichž je oznámeno její rozhodnutí poskytovat závazné likviditní přísliby s omezeným použitím, podmínky pro poskytování takových příslibů a druh úvěrových institucí, které jsou způsobilé požádat o tyto přísliby.

Článek 15

Subjekty kolektivního investování

1. Akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování se považují za likvidní aktiva stejné úrovně jako likvidní podkladová aktiva dotyčného subjektu, a to až do absolutní výše 500 milionů EUR (nebo ekvivalentní částky v národní měně) pro každou úvěrovou instituci na individuálním základě, za předpokladu, že:

- a) jsou dodrženy požadavky uvedené čl. 132 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;
- b) subjekt kolektivního investování investuje pouze do likvidních aktiv a likvidních derivátů, v případě derivátů pouze v míře nezbytné pro snížení úrokové sazby, měnového nebo úrokového rizika v portfoliu.

2. Úvěrové instituce uplatní následující minimální srážky z hodnoty svých akcií nebo podílových jednotek v subjektech kolektivního investování, v závislosti na kategorii likvidních podkladových aktiv:

- a) 0 % pro mince a bankovky a expozice vůči centrálním bankám podle čl. 10 odst. 1 písm. b);
- b) 5 % pro aktiva úrovně 1 jiná než kryté dluhopisy s velmi kvalitním zajištěním;
- c) 12 % pro kryté dluhopisy s mimořádně vysokou kvalitou podle čl. 10 odst. 1 písm. f);
- d) 20 % pro aktiva úrovně 2 A;
- e) 30 % pro sekuritizace úrovně 2B zajištěné podkategoriemi aktiv uvedenými v odst. 13 odst. 2 písm. g) bodech i), ii) a iv);
- f) 35 % pro kryté dluhopisy úrovně 2B uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. e);
- g) 40 % pro sekuritizace úrovně 2B zajištěné podkategoriemi aktiv uvedenými v odst. 13 odst. 2 písm. g) bodech iii) a v); a
- h) 55 % pro korporátní dluhové cenné papíry úrovně 2B uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. b), akcie uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. c) a neúročená aktiva uvedená v čl. 12 odst. 1 písm. f).

3. Přístup podle odstavce 2 se uplatní takto:

- a) pokud je úvěrová instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, může na základě toho těmto podkladovým expozicím přidělit příslušnou srážku při ocenění v souladu s odstavcem 2;
- b) pokud není úvěrová instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, musí předpokládat, že tento subjekt kolektivního investování investuje v maximální výši, kterou má povolenu podle svého oprávnění, ve vzestupném pořadí do likvidních aktiv tak, jak jsou rozčleněna pro účely odstavce 2, počínaje od aktiv uvedených v odst. 2 písm. g) a dokud nedosáhne maximálního limitu pro celkové investice. Stejný přístup se uplatní pro určení úrovně likvidity podkladových aktiv, pokud není úvěrová instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování.

4. Úvěrové instituce vypracují spolehlivé metodiky a postupy pro výpočet a vykazování tržní hodnoty a srážek při ocenění akcií nebo podílových jednotek v subjektech kolektivního investování. Pokud expozice není pro úvěrovou instituci dostatečně významná, aby vypracovávala své vlastní metodiky, a za předpokladu, že příslušný orgán se v každém jednotlivém případě přesvědčí, že tato podmínka byla splněna, může se úvěrová instituce při výpočtu a vykazování srážek při ocenění akcií nebo podílových jednotek v subjektech kolektivního investování spolehnout pouze na tyto třetí strany:

- a) depozitáře subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry do tohoto depozitáře; nebo

b) v případě jiných subjektů kolektivního investování správcovské společnosti subjektu kolektivního investování za předpokladu, že tato správcovská společnost splňuje kritéria stanovená v čl. 132 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013.

5. Pokud úvěrová instituce není v souladu s požadavky stanovenými v odstavci 4 tohoto článku týkajícími se akcií nebo podílových jednotek v subjektu kolektivního investování, přestane je v souladu s článkem 18 uznávat jako likvidní aktiva pro účely tohoto nařízení.

Článek 16

Vklady a jiné financování v kooperativních sítích a institucionálních systémech ochrany

1. Pokud úvěrová instituce patří do institucionálního systému ochrany typu uvedeného v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013, do sítě, která by byla způsobilá pro výjimku stanovenou v článku 10 uvedeného nařízení nebo do kooperativní sítě v členském státě, se vklady na viděnou, které úvěrová instituce udržuje v ústřední instituci, se zachází jako s likvidními aktivy v souladu s jedním z těchto ustanovení:

- a) pokud v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právně závaznými dokumenty upravujícími tento systém nebo tuto síť je ústřední instituce povinna držet vklady nebo je investovat do likvidních aktiv stanovené úrovně nebo kategorie, zachází se s těmito vklady jako s likvidními aktivy stejné úrovně nebo kategorie v souladu s tímto nařízením;
- b) pokud není ústřední instituce povinna vklady držet nebo je investovat do likvidních aktiv stanovené úrovně nebo kategorie, zachází se s těmito vklady jako s aktivy úrovně 2B v souladu s tímto nařízením a jejich nesplacená částka podléhá srážce při ocenění ve výši nejméně 25 %.

2. Pokud podle právních předpisů členského státu nebo právně závazných dokumentů upravujících jednu ze sítí nebo jeden ze systémů popsaných v odstavci 1 má úvěrová instituce do 30 kalendářních dnů přístup k likvidnímu financování od ústřední instituce nebo od jiné instituce v rámci stejné sítě nebo stejného systému, zachází se s takovým financováním jako s aktivem úrovně 2B v té míře, v jaké není toto financování zajištěno likvidními aktivy stanovené úrovně nebo kategorie. Na závaznou výši jistiny likvidního financování se uplatní srážka při ocenění ve výši nejméně 25 %.

Článek 17

Složení rezervy v oblasti likvidity podle úrovně aktiv

1. Úvěrové instituce vždy dodržují následující požadavky týkající se složení jejich rezervy v oblasti likvidity:

- a) nejméně 60 % rezervy v oblasti likvidity mají tvořit aktiva úrovně 1;
- b) nejméně 30 % rezervy v oblasti likvidity mají tvořit aktiva úrovně 1 bez krytých dluhopisů s mimořádně vysokou kvalitou podle čl. 10 odst. 1 písm. f);
- c) nejvýše 15 % rezervy v oblasti likvidity může být drženo v aktivech úrovně 2B.

2. Požadavky stanovené v odstavci 1 se uplatní po úpravě o dopad zajištěných transakcí financování, zajištěných úvěrových transakcí a kolaterálových swapů s použitím likvidních aktiv na zásobu likvidních aktiv, pokud mají tyto transakce splatnost do 30 kalendářních dnů, po odečtení jakýchkoli použitelných srážek při ocenění a za předpokladu, že úvěrová instituce dodržuje provozní požadavky stanovené v článku 8.

3. Složení své rezervy v oblasti likvidity určí úvěrové instituce v souladu se vzorci stanovenými v příloze I tohoto nařízení.

Článek 18

Porušení požadavků

1. Pokud likvidní aktivum přestane splňovat použitelné obecné požadavky stanovené v článku 7, provozní požadavky stanovené v čl. 8 odst. 2 nebo jakákoli použitelná kritéria způsobilosti stanovená v této kapitole, přestane ho úvěrová instituce nejpozději do 30 kalendářních dnů od data, kde k porušení požadavků došlo, uznávat jako likvidní aktivum.

2. Odstavec 1 se použije na akcie nebo podílové jednotky v subjektu kolektivního investování, který přestane splňovat požadavky na způsobilost pouze tehdy, pokud nepřesahují 10 % celkových aktiv subjektu kolektivního investování.

Článek 19

Alternativní likviditní přístupy

1. Pokud jsou likviditní aktiva v dané měně nedostačující pro to, aby úvěrové instituce mohly splnit ukazatel krytí likvidity stanovený v článku 4, použije se jedno z následujících ustanovení:
  - a) na tuto měnu se nepoužije požadavek týkající se měnového souladu stanovený v čl. 8 odst. 6;
  - b) úvěrová instituce může chybějící likviditní aktiva pokrýt v měně, ve které má úvěrové přísliby od centrální banky v členském státě nebo ve třetí zemi této měny, za předpokladu, že příslib splňuje všechny následující požadavky:
    - i) je smluvně neodvolatelně vázán na následujících 30 kalendářních dnů;
    - ii) jeho cena je stanovena s poplatkem, který je splatný bez ohledu na to, v jaké výši a zda bylo z tohoto příslibu čerpáno;
    - iii) tento poplatek je stanoven v takové výši, že čistý výnos z aktiv použitý pro zajištění příslibu nesmí být vyšší než čistý výnos z reprezentativního portfolia likviditních aktiv, po úpravě o jakékoli podstatné rozdíly v úvěrovém riziku;
  - c) pokud je nedostatek aktiv úrovně 1, avšak je dostatek aktiv úrovně 2 A, může úvěrová instituce v rezervě v oblasti likvidity držet dodatečná aktiva úrovně 2 A a horní limity podle úrovně aktiv stanovené v článku 17 se považují za změněné odpovídajícím způsobem. Tato dodatečná aktiva úrovně 2 A podléhají srážce při ocenění ve výši rovnající se nejméně 20 %. Veškerá aktiva úrovně 2B držaná úvěrovou institucí i nadále podléhají srážkám při ocenění použitelným v každém jednotlivém případě v souladu s touto kapitolou.
2. Odchylky stanovené v odstavci 1 použijí úvěrové instituce v nepřímé úměře k dostupnosti příslušných likviditních aktiv. Pro použití tohoto článku úvěrové instituce posoudí své potřeby v likviditě, přičemž zohlední svou schopnost snížit prostřednictvím řádného řízení likvidity potřebu těchto likviditních aktiv a držení těchto aktiv jinými účastníky na trhu.
3. Měny, které mohou být zvýhodněny odchylkami stanovenými v odstavci 1 a rozsah, v jakém může být na danou měnu celkově uplatněna jedna nebo více odchylek, se určí prováděcím nařízením, které má Komise přijmout v souladu s čl. 419 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013.
4. Podrobné podmínky pro použití odchylek stanovených v odst. 1 písm. a) a b) se určí aktem v přenesené pravomoci, který má Komise přijmout v souladu s čl. 419 odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013.

HLAVA III

ODTOK A PŘÍTOK LIKVIDITY

KAPITOLA 1

Čistý odtok likvidity

Článek 20

Definice čistého odtoku likvidity

1. Čistý odtok likvidity je součet položek odtoku likvidity v písmenu a) snížený o součet přítohu likvidity v písmenu b), avšak nesmí být záporný, a vypočítá se takto:
  - a) součet položek odtoku likvidity vymezených v kapitole 2;
  - b) součet položek přítohu likvidity vymezených v kapitole 3, který se vypočte takto:
    - i) součet položek přítohu likvidity vymezených v kapitole 3, vypočítaný takto: i) přítohy vyjmuté z limitu uvedeného v čl. 33 odst. 2 a 3;
    - ii) nižší z položek přítohu uvedených v čl. 33 odst. 4 a 90 % položek odtoku podle písmene a) snížených o vyňaté položky přítohu likvidity v čl. 33 odst. 2 a 3, avšak výsledek nesmí být záporný;
    - iii) nižší z jiných položek přítohu, než které jsou uvedeny v čl. 33 odst. 2, 3 a 4, a 75 % položek odtoku likvidity podle písmene a) snížených o vyňaté položky přítohu v čl. 33 odst. 2 a 3 a položky přítohu v čl. 33 odst. 4 vyděleno koeficientem 0,9, aby se umožnil účinek limitu 90 %, avšak výsledek nesmí být záporný.

2. Přítok a odtok likvidity se posuzuje za krizové období 30 kalendářních dnů za předpokladu kombinovaného idiosynkratického a krizového tržního scénáře uvedeného v článku 5.
3. Výpočet stanovený v odstavci 1 se provede podle vzorce stanoveného v příloze II.

Článek 21

Požadavky pro posuzování účinku kolaterálu přijatého v derivátových transakcích

Úvěrové instituce vypočítají očekávaný odtok a přítok likvidity za období 30 kalendářních dnů pro kontrakty uvedené v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 na základě čisté hodnoty podle jednotlivých protistran podléhajících uzavření dvoustranných smluv o započtení v souladu s článkem 295 uvedeného nařízení. Pro účely tohoto článku se za čistou hodnotu považuje odtok a přítok bez kolaterálu, který je přijat nebo má být přijat, za předpokladu, že se tento kolaterál považuje za likvidní aktivum podle hlavy II tohoto nařízení. Peněžní přítok a odtok vyplývající z devizových derivátových transakcí, které zahrnují úplné výměny jistin na simultánním základě (nebo v rámci téhož dne), se vypočítají na základě čisté hodnoty, i když se na uvedené transakce nevztahuje dvoustranná dohoda o započtení.

KAPITOLA 2

Odtok likvidity

Článek 22

Definice odtoku likvidity

1. Odtok likvidity se vypočítá vynásobením nevyplacených zůstatků různých kategorií nebo druhů závazků a podrozvahových závazků sazbami, při kterých se očekává, že tyto závazky vyprší nebo budou vyčerpány, jak je uvedeno v této kapitole.
2. Odtok likvidity podle odstavce 1 zahrnuje následující položky, v každém jednotlivém případě vynásobené příslušnou sazbou odtoku:
  - a) aktuální nezaplacenou částku za stabilní retailové vklady a ostatní retailové vklady podle článků 24, 25 a 26;
  - b) stávající nezaplacenou částku za ostatní závazky, které dosáhnou splatnosti a které mohou být vyžádány emitentem nebo poskytovatelem financování nebo jsou spojeny s očekáváním poskytovatele financování, že úvěrová instituce splatí závazek v průběhu následujících 30 kalendářních dnů, určenou podle článků 27 a 28;
  - c) dodatečný odtok určený podle článku 30;
  - d) maximální částku, kterou lze čerpat v průběhu následujících 30 kalendářních dnů ze závazných nevyčerpaných úvěrových a likviditních příslibů, určenou podle článku 31;
  - e) dodatečný odtok, který je vymezen v posouzení podle článku 23.

Článek 23

Dodatečný odtok likvidity za ostatní produkty a služeb

1. Úvěrové instituce pravidelně posuzují pravděpodobnost a potenciální objem odtoku likvidity v průběhu následujících 30 kalendářních dnů, pokud jde o produkty nebo služby, které nejsou uvedeny v článcích 27 až 31 a které úvěrové instituce nabízejí nebo financují nebo které by potenciální kupující považovali za související s těmito úvěrovými institucemi. Tyto produkty nebo služby mimo jiné zahrnují odtok likvidity vyplývající z jakýchkoli smluvních opatření uvedených v článku 429 a v příloze I nařízení (EU) č. 575/2013, jako jsou:
  - a) jiné podrozvahové a podmíněné závazky financovat včetně mimo jiné nevyužitých příslibů financování;
  - b) nevyčerpané úvěry a zálohové platby profesionálním protistranám;
  - c) sjednané, ale dosud nevyčerpané hypoteční úvěry;

- d) kreditní karty;
- e) přečerpání;
- f) plánovaný odtok související s obnovením nebo poskytnutím nových retailových nebo mezibankovních úvěrů;
- g) plánované platby z derivátů;
- h) produkty související s podrozvahovým financováním obchodu.

2. Odtok uvedený v odstavci 1 se posuzuje za předpokladu kombinované idiosynkratické krize a krize postihující celý trh podle článku 5. Pro toto posouzení úvěrové instituce zejména zohlední podstatné poškození pověsti, které by mohlo být výsledkem neposkytnutí podpory likvidity těmto produktům nebo službám. Instituce podávají nejméně jednou ročně příslušným orgánům zprávy o těch produktech a službách, u nichž jsou pravděpodobnost realizace a potenciální objem odtoku likvidity uvedený v odstavci 1 podstatné, a příslušné orgány určí odtok, který jim má být přiřazen. Příslušné orgány mohou uplatnit sazbu odtoku až do výše 5 % pro produkty související s podrozvahovým financováním obchodu uvedené v článku 429 a příloze I nařízení (EU) č. 575/2013.

3. Příslušné orgány podávají nejméně jednou ročně zprávu orgánu EBA o druzích produktů nebo služeb, pro které na základě zpráv úvěrových institucí určily odtok, a v této zprávě rovněž vysvětlí metodiku použitou k určení odtoku.

Článek 24

Odtok stabilních retailových vkladů

1. Pokud nejsou splněna kritéria pro stanovení vyšší sazby odtoku podle čl. 25 odst. 2, 3 nebo 5, objem retailových vkladů krytých systémem pojištění vkladů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES⁽¹⁾ nebo podle směrnice 2014/49/EU nebo rovnocenným systémem pojištění vkladů ve třetí zemi se považuje za stabilní a vynásobí se sazbou 5 %, pokud je vklad:

- a) součástí vzniklého vztahu, který činí výběr vysoce nepravděpodobným; nebo
- b) je držen na transakčním účtu.

2. Pro účely odst. 1 písm. a) se retailový vklad považuje za součást vzniklého vztahu, splňuje-li vkladatel alespoň jedno z těchto kritérií:

- a) má s úvěrovou institucí aktivní smluvní vztah v trvání nejméně 12 měsíců;
- b) má s úvěrovou institucí výpůjční vztah na úvěry na obytné nemovitosti či jiné dlouhodobé úvěry;
- c) má u úvěrové instituce alespoň jeden aktivní produkt jiný než úvěr.

3. Pro účely odst. 1 písm. b) se retailový vklad považuje za držený na transakčním účtu, jsou-li na uvedený účet pravidelně připisovány, případně z něj pravidelně odepisovány platy, příjem nebo transakce.

4. Odchylně od odstavce 1 mohou příslušné orgány od 1. ledna 2019 povolit, aby úvěrové instituce sazbou ve výši 3 % vynásobily objem stabilních retailových vkladů uvedených v odstavci 1, které jsou kryty systémem pojištění vkladů podle směrnice 2014/49/EU až do maximální výše 100 000 EUR stanovené v čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice, za předpokladu, že Komise potvrdila, že tento úředně uznaný systém pojištění vkladů splňuje všechna tato kritéria:

- a) systém pojištění vkladů má dostupné finanční prostředky uvedené v článku 10 směrnice 2014/49/EU, získané předem z příspěvků placených členy alespoň jednou ročně;
- b) systém pojištění vkladů má přiměřené prostředky zaručující snadný přístup k dodatečnému financování v případě velkých požadavků na jeho rezervy, včetně přístupu k mimořádným příspěvkům od členských úvěrových institucí a přiměřených opatření alternativního financování za účelem získání krátkodobých finančních prostředků od veřejných nebo soukromých třetích stran;
- c) systém pojištění vkladů zaručuje lhůtu pro výplatu v délce sedmi pracovních dnů, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 1 směrnice 2014/49/EU, od data použití sazby odtoku ve výši 3 %.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5).

5. Příslušné orgány poskytnou povolení podle odstavce 4 až po obdržení předchozího souhlasu od Komise. O takový souhlas se žádá prostřednictvím odůvodněného oznámení, které obsahuje důkazy o tom, že v průběhu každého zaznamenaného krizového období odpovídajícího scénářům uvedeným v článku 5 by míra výběrů stabilních retailových vkladů byla nižší než 3 %. Odůvodněné oznámení musí být Komisi předloženo nejpozději tři měsíce před datem, od kterého se požaduje povolení. Komise posoudí soulad dotyčného systému pojištění vkladů s podmínkami stanovenými v čl. 4 písm. a), b) a c). Pokud jsou tyto podmínky splněny, Komise žádost příslušného orgánu týkající se udělení povolení schválí, jestliže neexistují pádné důvody pro neudělení souhlasu vzhledem k fungování vnitřního trhu retailových vkladů. Sazbu odtoku ve výši 3 % jsou oprávněny použít všechny úvěrové instituce zapojené do takového schváleného systému pojištění vkladů. Komise si vyžádá stanovisko orgánu EBA ohledně souladu dotyčného systému pojištění vkladů s podmínkami stanovenými v čl. 4 písm. a), b) a c).

6. Příslušný orgán může povolit, aby úvěrové instituce sazbou ve výši 3 % vynásobily objem retailových vkladů, které jsou kryty systémem pojištění vkladů ve třetí zemi rovnocenným systémem uvedenému v odstavci 1, jestliže třetí země toto zacházení povolí.

Článek 25

Odtok jiných retailových vkladů

1. Úvěrové instituce vynásobí sazbou ve výši 10 % jiné retailové vklady včetně té části retailových vkladů, na kterou se nevztahuje článek 24, pokud neplatí podmínky stanovené v odstavci 2.

2. Jiné retailové vklady podléhají vyšší sazbě odtoku, kterou úvěrová instituce určí podle odstavce 3, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) celkový zůstatek vkladů zahrnující vkladové účty všech klientů v úvěrové instituci nebo skupině je vyšší než 500 000 EUR;

b) vklad je na účtu přístupném pouze po internetu;

c) vklad je úročen sazbou, která splňuje kteroukoli z těchto podmínek:

i) úroková sazba je výrazně vyšší než průměrná sazba pro obdobné retailové produkty;

ii) její výnos je odvozen od výnosu z indexu trhu nebo souboru indexů trhu;

iii) její výnos je odvozen od jakékoli jiné tržní proměnné než od pohyblivé úrokové sazby;

d) vklad byl původně veden jako termínovaný vklad s dobou splatnosti do 30 kalendářních dnů nebo má vklad výpovědní lhůtu kratší než 30 kalendářních dnů v souladu se smluvními podmínkami, přičemž neběží o vklady způsobilé k zacházení stanovenému v odstavci 4;

e) v případě úvěrových institucí usazených v Unii má vkladatel bydliště ve třetí zemi nebo je vklad denominován v jiné měně než v EUR nebo národní měně členského státu. V případě úvěrových institucí nebo poboček ve třetích zemích vkladatel nemá bydliště v této třetí zemi nebo vklad je denominován v jiné měně než v národní měně této třetí země.

3. Úvěrové instituce použijí vyšší sazbu odtoku, která se určí takto:

a) pokud retailové vklady splňují kritérium uvedené v odst. 2 písm. a) nebo dvě z kritérií uvedených v odst. 2 písm. b) až e), použije se sazba odtoku ve výši 10 % až 15 %;

b) pokud retailové vklady splňují odst. 2 písm. a) a alespoň jedno další kritérium podle odstavce 2, anebo tří či více kritérií z odstavce 2, použije se sazba odtoku ve výši 15 % až 20 %.

Na základě individuálního posouzení mohou příslušné orgány použít vyšší sazbu odtoku, pokud je to odůvodněné s ohledem na konkrétní okolnosti úvěrové instituce. Úvěrové instituce mohou použít pro retailové vklady sazby odtoku uvedené v odst. 3 písm. b), pokud posouzení podle odstavce 2 nebylo provedeno nebo není dokončeno.

4. Úvěrové instituce mohou z výpočtu odtoku vyjmout určité jasně vymezené kategorie retailových vkladů pod podmínkou, že úvěrová instituce v každém případě přísně uplatňuje následující podmínky na celou kategorii daných vkladů, pokud nelze výjimku odůvodnit na základě případů finančních nesnází vkladatele:

- a) vkladateli není povoleno vklad vybrat v průběhu 30 kalendářních dnů; nebo
- b) v případě předčasného výběru v průběhu 30 kalendářních dnů musí vkladatel zaplatit sankci, která zahrnuje ztrátu úroku za období mezi datem výběru a datem smluvní splatnosti plus významnou sankci a která nemusí být vyšší než úrok za období mezi datem vkladu a datem výběru.

Jestliže část vkladu uvedeného v prvním pododstavci lze vybrat bez takové sankce, zachází se pouze s touto částí jako se vkladem na požádání a se zbylým zůstatkem se zachází jako s termínovaným vkladem podle tohoto odstavce. Sazba odtoku ve výši 100 % se použije na zrušené vklady se zůstatkovou splatností kratší než 30 kalendářních dnů, a pokud bylo plnění dohodnuto s jinou úvěrovou institucí.

5. Odchylně od odstavců 1 až 4 a od článku 24 vynásobí úvěrové instituce retailové vklady, které přijaly ve třetí zemi, vyšší procentní sazbou odtoku, pokud takovou procentní sazbu stanoví vnitrostátní právní předpisy stanovící požadavky na likviditu v této třetí zemi.

Článek 26

Odtok se vzájemně závislým přítokem

S předchozím souhlasem příslušného úřadu mohou úvěrové instituce vypočítat odtok likvidity snížený o vzájemně závislý přítok, který splňuje všechny tyto podmínky:

- a) vzájemně závislý přítok je přímo spojen s odtokem a není zohledněn ve výpočtu přítohu likvidity podle kapitoly 3;
- b) vzájemně závislý přítok je vyžadován podle právního, regulačního nebo smluvního závazku;
- c) vzájemně závislý přítok splňuje jednu z těchto podmínek:
  - i) vzniká povinně před odtokem;
  - ii) úvěrová instituce jej obdrží v rámci 10 dnů a je zaručen ústřední vládou členského státu;

Článek 27

Odtok provozních vkladů

1. Úvěrové instituce vynásobí koeficientem ve výši 25 % závazky vyplývající z vkladů, které jsou drženy takto:

- a) vkladatelem s cílem získat od úvěrové instituce clearing, služby úschovy, správy hotovosti nebo jiné srovnatelné služby v rámci zavedeného operačního vztahu;
- b) v kontextu společného sdílení úkolů v rámci institucionálního systému ochrany, který splňuje požadavky čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo v rámci skupiny kooperativních úvěrových institucí trvale přidružených k ústřednímu subjektu, která splňuje požadavky čl. 113 odst. 6 uvedeného nařízení, nebo jako právní nebo smluvně stanovený vklad jiné úvěrové instituce, která je členem téhož institucionálního systému ochrany nebo kooperativní sítě, za předpokladu, že tyto vklady nejsou považovány za likvidní aktiva vkládající úvěrové instituce uvedená v odstavci 3 a v článku 16;
- c) vkladatelem v rámci jiného zavedeného operačního vztahu, než který je uveden v písmeni a);
- d) vkladatelem za účelem využívání služeb hotovostního clearingů a služeb ústřední instituce a v případě, že dotyčná úvěrová instituce je součástí sítí nebo systémů uvedených v článku 16.

2. Odchylně od odstavce 1 vynásobí úvěrové instituce sazbou ve výši 5 % část závazků vyplývajících z vkladů uvedených v odst. 1 písm. a), která je kryta systémem pojištění vkladů podle směrnice 94/19/ES nebo směrnice 2014/49/EU nebo rovnocenný systém pojištění vkladů ve třetí zemi.

3. Vklady úvěrových institucí u ústřední instituce, které jsou považovány za likvidní aktiva vkládající úvěrové instituce podle článku 16, se vynásobí 100 % sazbou odtoku této ústřední úvěrové instituce uplatněnou na objem těchto likvidních aktiv po srážce při ocenění. Tato likvidní aktiva se nezohledňují za účelem krytí jiného odtoku likvidity, než který je uveden v první větě tohoto odstavce a nezohledňují se pro účely výpočtů složení zbývajících rezervy v oblasti likvidity podle článku 17 pro ústřední instituci na individuální úrovni.

4. Clearing, služby úschovy, správy hotovosti a jiné srovnatelné služby uvedené v odst. 1 písm. a) a d) se vztahují pouze na dané služby v rozsahu, ve kterém jsou poskytovány v rámci zavedených vztahů, které jsou pro vkladatele kriticky důležité. Vklady uvedené v odst. 1 písm. a), c) a d) musí mít významná právní nebo provozní omezení, která činí nepravděpodobnými značné výběry v průběhu 30 kalendářních dnů. S finančními prostředky nad rámec těch, které jsou nezbytné pro poskytování provozních služeb, se zachází jako s neprovozními vklady.

5. Se vklady pocházejícími z korespondenčního bankovníctví nebo z poskytování makléřských služeb se nezachází jako s provozním vkladem a přidělí se jim sazba odtoku ve výši 100 %.

6. Aby bylo možné určit vklady uvedené v odst. 1 písm. c), úvěrová instituce učiní závěr, že existuje zavedený operační vztah s nefinančním zákazníkem, s výjimkou termínovaných vkladů, spořicíků vkladů a makléřských vkladů, pokud jdou splněna všechna tato kritéria:

- a) odměna stanovená za vedení účtu je nejméně o pět bazických bodů nižší než převládající sazba pro komerční vklady se srovnatelnými charakteristikami, avšak nemusí být záporná;
- b) vklad je držen na zvlášť k tomu určených účtech a úročen tak, že nevytváří ekonomické pobídky pro to, aby vkladatel udržoval na účtu finanční prostředky ve větší výši, než jakou vyžaduje provozní vztah;
- c) podstatné transakce se pravidelně odepisují a připisují na příslušný účet;
- d) je splněno jedno z těchto kritérií:
  - i) vztah s vkladatelem existuje nejméně 24 měsíců;
  - ii) vklad je používán nejméně pro dvě aktivní služby. Tyto služby mohou zahrnovat přímý nebo nepřímý přístup k vnitrostátním nebo mezinárodním platebním službám, obchodování s cennými papíry nebo depozitním službám.

Pouze s tou částí vkladu se zachází jako s provozním vkladem, která je nezbytná pro využívání služeb, jejichž je vklad vedlejším produktem. Se vším nad rámec toho se zachází jako s neprovozním vkladem.

Článek 28

Odtok z jiných závazků

1. Úvěrové instituce vynásobí sazbou ve výši 40 % závazky vyplývající z vkladů klientů, kteří nejsou finančními zákazníky, ústředních vlád, centrálních bank, mezinárodních rozvojových bank, subjektů veřejného sektoru, úvěrových sdružení povolených příslušným orgánem, soukromých investičních podniků nebo klientů, kteří jsou depozitními makléři, v rozsahu, ve kterém nespádají do působnosti článku 27.

Odchylně od prvního pododstavce, pokud jsou závazky uvedené v uvedeném pododstavci kryty systémem pojištění vkladů podle směrnice 94/19/ES nebo podle nařízení 2014/49/EU nebo rovnocenným systémem pojištění vkladů ve třetí zemi, vynásobí se sazbou 20 %.

2. Úvěrové instituce vynásobí sazbou 0 % závazky vyplývající z vlastních provozních nákladů dané instituce.

3. Úvěrové instituce vynásobí závazky vyplývající ze zajištěných úvěrových transakcí a transakcí na kapitálovém trhu se splatností do 30 kalendářních dnů vymezených v čl. 192 bodu 2 a 3 nařízení (EU) č. 575/2013:

- a) sazbou ve výši 0 % v případě zajištění aktivy, která lze považovat za aktiva úrovně 1 podle článku 10, s výjimkou krytých dluhopisů s mimořádně vysokou kvalitou podle čl. 10 odst. 1 písm. f) nebo je-li věřitelem centrální banka;
- b) sazbou ve výši 7 % v případě zajištění aktivy, která lze považovat za kryté dluhopisy s mimořádně vysokou kvalitou podle čl. 10 odst. 1 písm. f);
- c) sazbou ve výši 15 % v případě zajištění aktivy, která lze považovat za aktiva úrovně 2 A podle článku 11;
- d) sazbou ve výši 25 %:
  - i) v případě zajištění aktivy uvedenými v čl. 13 odst. 2 písm. g) bodech i), ii) nebo iv)
  - ii) v případě zajištění aktivy, která nelze považovat za likvidní aktiva podle článků 10 a 11 a věřitelem je ústřední vláda, subjekt veřejného sektoru členského státu nebo třetí země, ve které byla daná úvěrová instituce povolena nebo v ní zřídila pobočku, nebo mezinárodní rozvojová banka. Subjekty veřejného sektoru, se kterými je takto zacházeno, se omezí na ty, které mají rizikovou váhu 20 % nebo nižší podle čl. 116 odst. 4 a 5 nařízení (EU) č. 575/2013;
- e) sazbou ve výši 35 % v případě zajištění podkategoriemi aktiv uvedenými v čl. 13 odst. 2 písm. g) bodech iii) nebo v);

- f) sazbou ve výši 50 % v případě zajištění:
- i) korporátními dluhovými cennými papíry, které lze považovat za aktiva úrovně 2B podle čl. 12 odst. 1 písm. b);
  - ii) akciemi, které lze považovat za aktiva úrovně 2B podle čl. 12 odst. 1 písm. c);
- g) sazbou ve výši 100 % v případě zajištění aktivy, která nelze považovat za likvidní aktiva podle hlavy II, s výjimkou transakcí, na které se vztahuje písm. d) bod ii) tohoto odstavce nebo je-li věžitelem centrální banka.
4. Kolaterálové swapy splatné do příštích 30 dnů vedou k odtoku ve výši, o kterou hodnota likvidity aktiv vypůjčených přesahuje hodnotu likvidity aktiv zapůjčených, pokud protistranou není centrální banka, kdy se použije sazba odtoku 0 %.
5. Vyrovňovací rezervy, které jsou drženy na oddělených účtech a souvisejí s režimy ochrany klientů uloženými vnitrostátními regulačními orgány, se posuzují jako přítoky podle článku 32 a ze zásoby likvidních aktiv jsou vyjmuty.
6. Úvěrové instituce použijí sazbu odtoku ve výši 100 % na všechny pokladniční poukázky, dluhopisy a jiné dluhové cenné papíry vydané danou úvěrovou institucí, pokud není dluhopis prodáván výhradně na retailovém trhu a držěn na retailovém účtu, kdy lze s těmito nástroji zacházet jako s příslušnou kategorií retailových vkladů. Lze stanovit omezení, jako např. že tyto nástroje nesmí nakupovat a držet jiné strany než retailoví zákazníci.

Článek 29

Odtok ve skupině nebo v institucionálním systému ochrany

1. Odchylně od článku 31 mohou příslušné orgány na základě individuálního posouzení povolit uplatnění nižší sazby odtoku pro nevyčerpané úvěrové nebo likviditní přísliby, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
- a) existují důvody k očekávání nižšího odtoku i v případě kombinované tržní a idiosynkratické krize poskytovatele;
  - b) protistranou je mateřský nebo dceřiný podnik dané úvěrové instituce nebo jiný dceřiný podnik téhož mateřského podniku nebo spojený s danou institucí vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS⁽¹⁾ nebo člen téhož institucionálního systému ochrany podle čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo ústřední instituce nebo subjekt přidružený k síti či kooperativní skupině uvedené v článku 10 uvedeného nařízení;
  - c) nižší sazba odtoku není nižší než sazba přítoku uplatněná protistranou;
  - d) úvěrová instituce a protistrana jsou usazeny ve stejném členském státě.
2. Příslušné orgány mohou upustit od podmínky stanovené v odst. 1 písm. d), pokud se použije čl. 20 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013. V tom případě musí být splněna tato další kritéria:
- a) poskytovatel a příjemce likvidity musí vykazovat nízký profil rizika likvidity;
  - b) existují právně závazné dohody a závazky mezi subjekty ve skupině, pokud jde o nevyčerpanou úvěrovou nebo likviditní linku;
  - c) profil rizika likvidity příjemce likvidity musí být náležitě zohledněn v řízení rizika likvidity poskytovatele likvidity;

Pokud je povoleno uplatnit takovou nižší sazbu odtoku, příslušný orgán informuje orgán EBA o výsledku postupu podle čl. 20 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013. Plnění podmínek pro určení takového nižšího odtoku příslušný orgán pravidelně přezkoumává.

Článek 30

Dodatečný odtok

1. Jiný kolaterál než hotovost a než aktiva uvedená v článku 10, který úvěrová instituce složí v souvislosti s kontrakty uvedenými v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 a s úvěrovými deriváty, podléhá dodatečnému odtoku ve výši 20 %.

Kolaterál v aktivech uvedených v čl. 10 odst. 1 písm. f), který úvěrová instituce složí v souvislosti s kontrakty uvedenými v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 a s úvěrovými deriváty, podléhá dodatečnému odtoku ve výši 10 %.

⁽¹⁾ Sedmá Směrnice Rady ze dne 13. června 1983, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o konsolidovaných účetních závěrkách (Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1).

2. Úvěrové instituce vypočítají a oznámí příslušným orgánům dodatečný odtok pro veškeré uzavřené smlouvy, podle jejichž smluvních podmínek dochází během 30 kalendářních dnů v důsledku podstatného zhoršení úvěrové kvality úvěrové instituce k dodatečnému odtoku likvidity nebo ke vzniku dodatečných potřeb kolaterálu. Úvěrové instituce oznámí tento odtok příslušným orgánům nejpozději při předložení zpráv podle článku 415 nařízení (EU) č. 575/2013. Pokud příslušné orgány považují takový odtok za podstatný ve vztahu k možnému odtoku likvidity úvěrové instituce, požadují, aby úvěrová instituce doplnila dodatečný odtok u těchto smluv odpovídající dodatečným potřebám kolaterálu nebo odtoku hotovosti v důsledku podstatného zhoršení úvěrové kvality úvěrové instituce, které odpovídá snížení externího úvěrového hodnocení o tři stupně. Úvěrová instituce na tento dodatečný kolaterál nebo odtok hotovosti použije sazbu odtoku ve výši 100 %. Úvěrová instituce rozsah tohoto podstatného zhoršení pravidelně přezkoumává s ohledem na relevantní aspekty smluv, které uzavřela, a výsledek svého přezkumu oznámí příslušným orgánům.
3. Úvěrová instituce doplňuje dodatečný odtok odpovídající potřebám kolaterálu, který by byl výsledkem dopadu nepříznivého tržního scénáře na derivátové transakce úvěrové instituce, na její transakce financování a jiné smlouvy, jestliže jsou podstatné. Tento výpočet se provede v souladu s aktem v přenesené pravomoci, který má Komise přijmout podle čl. 423 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.
4. Úvěrové instituce zohlední odtok a přítok očekávaný během 30 kalendářních dnů v souvislosti s kontrakty uvedenými v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 na základě čisté hodnoty podle článku 21. V případě čistého odtoku vynásobí úvěrová instituce výsledek sazbou odtoku ve výši 100 %. Úvěrové instituce vyloučí z tohoto výpočtu ty požadavky na likviditu, které by vyplynuly z uplatnění odstavců 1, 2 a 3.
5. Úvěrová instituce doplní dodatečný odtok odpovídající 100 % tržní hodnoty cenných papírů nebo ostatních aktiv prodaných nedávno, které budou doručeny v průběhu 30 kalendářních dnů, pokud nedrží cenné papíry k doručení nebo si je nepůjčila za podmínek, které vyžadují jejich navrácení až po uplynutí 30 kalendářních dnů, a cenné papíry nejsou součástí jejich likvidních aktiv. Je-li krátká pozice zajištěna transakcemi s financováním kolateralizovaných cenných papírů, předpokládá úvěrová instituce, že tyto krátké pozice budou drženy v průběhu celého období 30 kalendářních dnů a obdrží odtok 0 %.
6. Úvěrová instituce doplní dodatečný odtok odpovídající 100 %:
  - a) přebytečného kolaterálu drženého úvěrovou institucí, o který může na základě smlouvy příslušná protistrana kdykoli požádat;
  - b) kolaterálu, který má být složen protistraně do 30 kalendářních dnů;
  - c) kolaterálu odpovídajícího aktivům, která lze považovat za likvidní aktiva pro účely hlavy II a která lze nahradit aktivy odpovídajícími aktivům, která nelze považovat za likvidní aktiva pro účely hlavy II, bez souhlasu úvěrové instituce.
7. Vklady přijaté jako kolaterál se nepovažují za závazky pro účely článku 27 nebo 29, ale v příslušných případech podléhají ustanovením odstavců 1 až 6 tohoto článku.
8. Úvěrové instituce předpokládají odtok ve výši 100 % u ztráty vyplývající z financování cenných papírů zajištěných aktivy, krytých dluhopisy a jiných strukturovaných nástrojů financování splatných do 30 kalendářních dnů, pokud se jedná o nástroje emitované samotnou úvěrovou institucí nebo účelovými subjekty nebo se jedná o jednotky pro speciální účel sponzorované úvěrovou institucí.
9. Úvěrové instituce předpokládají odtok ve výši 100 % pro ztrátu vyplývající z financování obchodních cenných papírů zajištěných aktivy, účelových společností („conduits“), investičních cenných papírů a jiných takových nástrojů financování. Tato 100 % sazba odtoku se uplatní na splatnou částku nebo na výši aktiv, která by potenciálně mohla vrácena nebo u kterých může být požadována likvidita.
10. U té části programů financování, na kterou se vztahují odstavce 8 a 9, úvěrové instituce, které jsou poskytovateli s nimi souvisejících likviditních příslibů, nemusejí splatný nástroj financování a likviditní příslib pro konsolidované programy započítávat dvakrát.
11. U aktiv vypůjčených bez zajištění a splatných do 30 kalendářních dnů se předpokládá, že budou vyplacena v plné výši, což povede k 100 % odtoku likvidních aktiv, pokud úvěrová instituce nedrží tyto cenné papíry a pokud netvoří součást její rezervy v oblasti likvidity.
12. V souvislosti s poskytováním makléřských služeb, pokud úvěrová instituce financuje aktiva jednoho klienta pomocí interního zápočtu vůči krátkým prodejům jiného klienta, takové transakce podléhají odtoku ve výši 50 % pro podmíněné závazky, jelikož v případě výběrů klientů může být úvěrová instituce povinna najít dodatečné zdroje financování, aby tyto pozice pokryla.

Článek 31

Odtok z úvěrových a likviditních příslibů

1. Pro účely tohoto článku se za likviditní příslib považuje jakýkoli závazný, nevyčerpaný záložní příslib, který by byl využit k refinancování dluhových závazků zákazníka v situacích, kdy není takový zákazník schopen konvertovat tento dluh na finančních trzích. Jeho výše se vypočítá jako výše dluhu emitovaného zákazníkem, která dosud nebyla splacena a je splatná během 30 kalendářních dnů a která je tímto příslibem limitována. Část likviditního příslibu zajišťující dluh, který není splatná během 30 kalendářních dnů, se vyjme z působnosti definice příslibu. Jakákoli další kapacita příslibu se posuzuje jako závazný úvěrový příslib s příslušnou mírou čerpání stanovenou v tomto článku. Obecné nástroje pro poskytování provozního kapitálu podnikům se nebudou považovat za likviditní přísliby, nýbrž za úvěrové přísliby.

2. Úvěrové instituce vypočítají odtok pro úvěrové a likviditní přísliby tak, že vynásobí částku úvěrových a likviditních příslibů odpovídajícími sazbami odtoku stanovenými v odstavcích 3 až 5. Odtok ze závazných úvěrových a likviditních příslibů se určí jako procentní podíl z maximální částky, která může být čerpána během 30 kalendářních dnů, bez jakéhokoli požadavku na likviditu, jenž by byl použitelný podle článku 23 na podrozvahové položky týkající se financování obchodu, a bez veškerého kolaterálu, který úvěrové instituci je nebo bude poskytnut, oceněného podle článku 9, za předpokladu, že tento kolaterál splňuje všechny tyto podmínky:

- a) může být úvěrovou institucí opětovně použit nebo hypotečně zatížen;
- b) je držen ve formě likvidních aktiv, ale není uznán jako součást rezervy v oblasti likvidity; a
- c) není tvořen aktivy emitovanými protistranou příslibu nebo jedním z jejích přidružených subjektů.

Pokud má úvěrová instituce k dispozici nezbytné informace, maximální částka, kterou lze čerpat v rámci úvěrových a likviditních příslibů, se určí jako maximální částka, která by mohla být čerpána, pokud by vlastní závazky protistrany byly splatné během 30 kalendářních dnů nebo pokud by měl být během tohoto období dodržen předem stanovený smluvní harmonogram čerpání.

3. Maximální částka, kterou lze čerpat ze závazných nevyčerpaných úvěrových a likviditních příslibů během následujících 30 kalendářních dnů, se vynásobí sazbou 5 %, pokud je lze považovat za kategorii expozic z retailových vkladů.

4. Maximální částka, kterou lze čerpat ze závazných nevyčerpaných úvěrových příslibů v průběhu 30 kalendářních dnů, se vynásobí sazbou 10 %, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) nelze je považovat za kategorii expozic z retailových vkladů;
- b) byly poskytnuty klientům, kteří nejsou finančními zákazníky, včetně nefinančních podniků, ústředních vlád, centrálních bank, mezinárodních rozvojových bank a subjektů veřejného sektoru;
- c) nebyly poskytnuty za účelem nahrazení finančních prostředků klienta v situacích, kdy není možné, aby získal finanční požadavky na finančních trzích.

5. Maximální částka, kterou lze čerpat ze závazných nevyčerpaných likviditních příslibů během následujících 30 kalendářních dnů, se vynásobí sazbou ve výši 30 %, pokud splňují podmínky uvedené v odst. 4 písm. a) a b), a sazbou výši 40 %, pokud jsou poskytnuty soukromým investičním podnikům.

6. Závazná nevyčerpaná částka likviditního příslibu, který byl poskytnut sekuritizačním jednotkám pro speciální účel s cílem umožnit jim nákup jiných aktiv než cenných papírů od klientů, kteří nejsou finančními zákazníky, se vynásobí sazbou ve výši 10 % v takovém rozsahu, v jakém přesahuje objem aktiv nakupovaných v dané době od klientů a pokud maximální částka, kterou lze čerpat, je smluvně omezena na objem aktiv v dané době nakupovaných.

7. Ústřední instituce systému nebo sítě uvedených v článku 16 vynásobí sazbou odtoku ve výši 75 % financování likvidity příslibené členské úvěrové instituci, pokud tato členská úvěrová instituce může s tímto financováním likvidity zacházet jako s likvidním aktivem podle čl. 16 odst. 2. 75 % sazba odtoku se uplatní na závaznou výši jistiny likviditního financování.

8. Úvěrová instituce vynásobí maximální částku, kterou lze čerpat z jiných závazných nevyčerpaných úvěrových a likviditních příslibů v průběhu 30 kalendářních dnů, odpovídající sazbou odtoku takto:

- a) sazbou 40 % v případě úvěrových a likviditních příslibů poskytnutých úvěrovým institucím a úvěrových příslibů poskytnutých jiným regulovaným finančním institucím včetně pojišťoven a investičních podniků, subjektů kolektivního investování nebo neotevřeného investičního programu;

- b) sazbou 100 % v případě likviditních příslibů, které úvěrová instituce poskytla jiným sekuritizačním jednotkám pro speciální účel, než které jsou uvedeny v odstavci 6, a v případě ujednání, v rámci kterých se po instituci požaduje, aby nakoupila aktiva od sekuritizační jednotky pro speciální účel nebo si je s ní vyměnila;
- c) sazbou 100 % v případě úvěrových a likviditních příslibů poskytnutých finančním zákazníkům neuvedeným v písm. a) a b) a v odstavcích 1 až 7.

9. Odchylně od odstavců 1 až 8 mohou úvěrové instituce, které byly zřízeny a jsou financovány ústřední nebo regionální vládou alespoň jednoho členského státu, uplatňovat postupy stanovené v odstavcích 3 a 4 v případě úvěrových a likviditních příslibů, které jsou poskytovány podpůrným věřitelům za výhradním účelem přímo nebo nepřímo financových podpůrných úvěrů, za předpokladu, že tyto úvěry splňují požadavky pro sazby odtoku uvedené v odstavcích 3 a 4.

Jsou-li tyto podpůrné úvěry poskytovány jako průchozí úvěry prostřednictvím jiné úvěrové instituce jakožto zprostředkovatele, mohou úvěrové instituce odchylně od čl. 32 odst. 3 písm. g) uplatňovat symetrický přítok a odtok.

Podpůrné úvěry uvedené v tomto odstavci jsou k dispozici pouze osobám, které nejsou finančními zákazníky, na nekonkurenční, neziskové bázi za účelem podpory cílů veřejné politiky Unie nebo ústřední nebo regionální vlády daného členského státu. Čerpání takových příslibů je možné pouze v návaznosti na přiměřeně očekávanou poptávku po podpůrných úvěrech a až do částky takové poptávky, za předpokladu, že jsou následně podány zprávy o využití poskytnutých finančních prostředků.

10. Úvěrové instituce vynásobí sazbou 100 % veškeré odtoky likvidity vyplývající z jiných závazků splatných do 30 kalendářních dnů, než jsou závazky uvedené v člincích 23 až 31.

KAPITOLA 3

Přítok likvidity

Článek 32

Přítok

1. Přítok likvidity se posuzuje za období 30 kalendářních dnů. Obsahuje pouze smluvní přítok z expozičních, které nejsou po splatnosti a u kterých instituce nemá důvod v průběhu daných 30 dní očekávat neplnění.
2. Přítoku likvidity se udělí sazba přítoku ve výši 100 %, včetně zejména následujících přítoků:
  - a) peněžní částky splatné od ústředních bank a finančních zákazníků. Pokud jde o finanční zákazníky, sazbě přítoku ve výši 100 % podléhá zejména přítok z těchto transakcí:
    - i) cenné papíry se splatností do 30 kalendářních dnů;
    - ii) transakce financování obchodu uvedené v čl. 162 odst. 3 druhém pododstavci písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 se zbytkovou splatností kratší než 30 kalendářních dnů;
  - b) peněžní částky splatné z pozic v kapitálových nástrojích zahrnutých do hlavního indexu, pokud se likvidní aktiva nezapočítávají dvojmo. Tyto peněžní částky zahrnují peněžní částky smluvně splatné do 30 kalendářních dnů, jako jsou dividendy vyplácené v hotovosti z těchto hlavních indexů, a peněžní hotovost splatnou z takových prodaných, ale dosud nezaplacených akciových nástrojů, pokud nejsou uznány jako likvidní aktiva v souladu s hlavou III.
3. Odchylně od odstavce 2 se na přítok stanovený v tomto odstavci vztahují tyto požadavky:
  - a) peněžní částky splatné od nefinančních zákazníků za účelem platby jistiny se sníží o 50 % jejich hodnoty nebo o smluvní závazky vůči těmto zákazníkům poskytnout jim financování, podle toho, co je vyšší. Pro účely tohoto písmene nefinanční zákazníci zahrnují podniky, ústřední vlády, mezinárodní rozvojové banky a subjekty veřejného sektoru; Odchylně mohou úvěrové instituce, které obdržely příslib uvedený v čl. 31 odst. 9 za účelem toho, aby mohly poskytovat podpůrné úvěry konečnému příjemci, nebo obdržely obdobný příslib od mezinárodní rozvojové banky nebo subjektu veřejného sektoru, zohlednit přítok až do výše odtoku, kterou uplatňují na odpovídající příslib poskytovat tyto podpůrné úvěry.
  - b) peněžní částky splatné ze zajištěných půjček a transakcí na kapitálovém trhu, jak jsou definovány v čl. 192 bodech 2 a 3 nařízení (EU) č. 575/2013, zajištěné likvidními aktivy se nezohlední až do výše hodnoty těchto likvidních aktiv

snížené o srážky při ocenění použitelné podle hlavy II. Peněžní částky splatné z ostatní hodnoty nebo pokud jsou zajištěné aktivy, které se nepovažují za likvidní aktiva podle hlavy II, se zohlední v plné výši. Není povolen přítok, pokud je kolaterál použit na zajištění krátké pozice podle čl. 30 odst. 5;

- c) peněžní částky splatné z maržových úvěrů se smluvní splatností poskytnutých oproti kolaterálu tvořenému nelikvidními aktivy mohou obdržet sazbu přítoku ve výši 50 %. Takový přítok lze zohlednit pouze tehdy, pokud úvěrová instituce nepoužívá kolaterál, který původně obdržela v rámci zajištění úvěrů, k zajištění jakýchkoli krátkých pozic;
- d) splatné peněžní částky, se kterými úvěrová instituce, která je dlužní, zachází podle článku 27, s výjimkou vkladů u ústředních institucí uvedených v čl. 27 odst. 3, se vynásobí odpovídající symetrickou sazbou přítoku. Pokud odpovídající sazba není možné zjistit, použije se sazba přítoku ve výši 5 %;
- e) kolaterálové swapy splatné do 30 kalendářních dnů vedou k přítoku ve výši, o kterou hodnota likvidity aktiv zapůjčených přesahuje hodnotu likvidity aktiv vypůjčených;
- f) pokud se kolaterál přijatý v reverzních repo operacích, vypůjčené cenné papíry nebo kolaterálové swapy, které jsou splatné v 30denním horizontu, použijí k rehypotekaci a k zajištění krátkých pozic, které je možné prodloužit na dobu delší než 30 dnů, předpokládá úvěrová instituce, že tato reverzní repa nebo ujednání o výpůjčce cenných papírů budou obnovena a nepovedou k jakémukoli přítoku hotovosti s ohledem na její potřebu pokračovat v zajišťování této krátké pozice nebo ve zpětném odkupu příslušných cenných papírů. Krátké pozice zahrnují případy, kdy na svém účtu aktiv a závazků („*matched book*“) úvěrová instituce v rámci své obchodní nebo zajišťovací strategie prodala nedávno cenný papír v přímém prodeji, a případy, kdy úvěrová instituce je krátká v určitém cenném papíru na svém účtu repo operací („*matched repo book*“), na určité dané období si cenný papír vypůjčila a na delší období jej zapůjčila;
- g) jakékoli nevyčerpané úvěrové nebo likviditní přísliby a jakékoli další přísliby přijaté od jiných subjektů, než jsou centrální banky a subjekty uvedené v článku 34, se nezohlední. Závazné nevyčerpané likviditní přísliby od centrálních bank, které jsou uznány jako likvidní aktiva podle článku 14, se nezohlední jako přítok;
- h) peněžní částky splatné z cenných papírů emitovaných samotnou úvěrovou institucí nebo přidruženým subjektem se zohlední na základě čisté hodnoty a se sazbou přítoku uplatněnou na základě sazby přítoku použitelné podle tohoto článku pro podkladové aktivum;
- i) aktiva s neurčeným datem ukončení smlouvy se zohlední v míře 20 % přítoku za předpokladu, že úvěrová instituce může na základě smlouvy odstoupit nebo požadovat platbu v průběhu 30 dnů.

4. Ustanovení odst. 3 písm. a) se nepoužije na peněžní částky splatné ze zajištěných půjček a transakcí na kapitálovém trhu, jak jsou definovány v čl. 192 bodech 2 a 3 nařízení (EU) č. 575/2013, které jsou zajištěny likvidními aktivy podle hlavy II, jak je uvedeno v odst. 3 písm. b). Přítok od uvolnění rezerv držených na oddělených účtech v souladu s regulačními požadavky na ochranu obchodních aktiv zákazníků se zohlední v plné výši za předpokladu, že tyto oddělené rezervy jsou drženy v likvidních aktivech definovaných v hlavě II.

5. Odtok a přítok očekávaný během 30 kalendářních dnů z kontraktů uvedených v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 se započítá na základě čisté hodnoty podle článku 21 a vynásobí se sazbou 100 % v případě čistého přítoku.

6. Úvěrové instituce nezohlední jakýkoli jiný přítok z likvidních aktiv uvedených v hlavě II než splatné platby z aktiv, které nejsou zohledněny v tržní hodnotě daného aktiva.

7. Úvěrové instituce nezohlední přítok z jakýchkoli nových závazků, které přijmou.

8. Úvěrové instituce zohledňují přítok likvidity, který obdrží ve třetích zemích, kde existují omezení převodu, nebo který je denominován v nesměnitelných měnách, pouze v rozsahu, v jakém odpovídá odtoku v dané třetí zemi nebo v dané měně.

Článek 33

Limit pro přítok

1. Úvěrové instituce omezí uznání přítoku likvidity na 75 % celkového odtoku likvidity vymezeného v kapitole 2, pokud není konkrétní přítok vyjmut podle odstavců 2, 3 nebo 4.

2. Na základě předchozího souhlasu příslušného orgánu může úvěrová instituce plně nebo částečně vyjmout z limitu uvedeného v odstavci 1 tento přítok likvidity:

- a) přítok, pokud je poskytovatel mateřským nebo dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo jiným dceřiným podnikem stejného mateřského podniku nebo je s danou úvěrovou institucí vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;
- b) přítok z vkladů uložených u jiných úvěrových institucí v rámci skupiny subjektů, se kterými lze zacházet podle čl. 113 odst. 6 nebo 7 nařízení (EU) č. 575/2013;
- c) přítok uvedený v článku 26 včetně přítoku z úvěrů spojených s financováním hypotečních úvěrů nebo z podpůrných úvěrů uvedených v čl. 31 odst. 9 nebo úvěrů od mezinárodní rozvojové banky nebo subjektu veřejného sektoru, které úvěrová instituce zprostředkovala.

3. S předchozím souhlasem příslušného orgánu mohou být specializované úvěrové instituce z limitu pro přítok vyjmuty, pokud jejich hlavní činností jsou leasingové a faktoringové služby, s výjimkou činností popsanych v odstavci 4, a pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 5.

4. S předchozím souhlasem příslušného orgánu mohou úvěrové instituce podléhat limitu pro přítok ve výši 90 %, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 5 a pokud je jejich hlavní činností:

- a) financování za účelem pořízení motorových vozidel;
- b) spotřebitelské úvěry, jak jsou definovány ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES o spotřebitelských úvěrech.

5. Úvěrové instituce uvedené v odstavci 3 mohou být z limitu pro přítok vyjmuty a úvěrové instituce uvedené v odstavci 4 mohou uplatnit vyšší limit 90 %, pokud splňují tyto podmínky:

- a) jejich obchodní činnosti vykazují nižší profil rizika likvidity vzhledem k těmto faktorům:
  - i) časový harmonogram přítoku odpovídá časovému harmonogramu odtoku;
  - ii) na individuální úrovni úvěrová instituce není ve významné míře financována z retailových vkladů;
- a) na individuální úrovni podíl jejich hlavních činností uvedených v odstavci 3 nebo 4 na celkové rozvaze přesahuje 80 %;
- b) poskytnuté výjimky jsou zveřejněny ve výročních zprávách.

Příslušné orgány informují orgán EBA o tom, které specializované úvěrové instituce byly vyjmuty nebo podléhají vyššímu limitu, spolu s odůvodněním. Orgán EBA zveřejní a vede seznam specializovaných úvěrových institucí, které byly vyjmuty nebo podléhají vyššímu limitu. Orgán EBA si může vyžádat podpůrnou dokumentaci.

6. Výjimky stanovené v odstavcích 2, 3 a 4 po jejich schválení příslušným orgánem mohou být uplatněny na individuálním i na konsolidovaném základě podle čl. 2 odst. 3 písm. e).

7. Úvěrové instituce určí výši čistého odtoku likvidity v rámci uplatňování limitu přítoku podle vzorce stanoveného v příloze II tohoto nařízení.

Článek 34

Přítok ve skupině nebo v institucionálním systému ochrany

1. Odchylně od čl. 32 odst. 3 písm. g) mohou příslušné orgány na základě individuálního posouzení povolit uplatnění vyšší sazby přítoku pro nevyčerpané úvěrové nebo likviditní přísliby, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) existují důvody k očekávání vyššího přítoku i v případě kombinované tržní a idiosynkratické krize poskytovatele;
- b) protistranou je mateřský nebo dceřiný podnik dané úvěrové instituce nebo jiný dceřiný podnik téhož mateřského podniku nebo spojený s danou úvěrovou institucí vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS nebo člen téhož institucionálního systému ochrany podle čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo ústřední instituce nebo subjekt přidružený k síti nebo kooperativní skupině uvedené v článku 10 uvedeného nařízení;
- c) pokud je sazba přítoku vyšší než 40 %, protistrana odchylně od článku 31 uplatňuje odpovídající symetrickou sazbu odtoku;
- d) úvěrová instituce a protistrana jsou usazeny ve stejném členském státě.

2. Pokud jsou úvěrová instituce a úvěrová instituce, která je protistranou, usazeny v různých členských státech, mohou příslušné orgány upustit od podmínky stanovené v odst. 1 písm. d), pokud spolu s kritérii uvedenými v odstavci 1 jsou splněna následující další objektivní kritéria a) až c):

- a) poskytovatel a příjemce likvidity vykazují nízký profil rizika likvidity;
- b) existují právně závazné dohody a přísliby mezi subjekty ve skupině, pokud jde o úvěrovou nebo likviditní linku;
- c) profil rizika likvidity příjemce likvidity je náležitě zohledněn v řízení rizika likvidity poskytovatele likvidity.

Příslušné orgány spolupracují a vzájemně projednávají relevantní otázky v souladu s čl. 20 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, aby určily, zda jsou splněna další kritéria stanovená v tomto odstavci.

3. Pokud jsou další kritéria stanovená v odstavci 2 splněna, je povoleno, aby příslušný orgán příjemce likvidity uplatnil preferenční sazbu příjmu až do výše 40 %. Souhlas obou příslušných orgánů je však vyžadován pro jakoukoli preferenční sazbu vyšší než 40 %, která se uplatní na symetrickém základě.

Pokud je povoleno uplatnění preferenční sazby příjmu vyšší než 40 %, příslušné orgány o výsledku postupu uvedeného v odstavci 2 informují orgán EBA. Příslušné orgány pravidelně přezkoumávají, zda podmínky takového vyššího odtoku jsou i nadále plněny.

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 35

Zachování právních účinků bankovních aktiv zaručených členskými státy

1. Aktiva emitovaná úvěrovými institucemi, na které poskytla záruku ústřední vláda členského státu, se považují za aktiva úrovně 1 pouze tehdy, pokud záruka:

- a) byla poskytnuta nebo příslibena v maximální výši před datem 30. června 2014;
- b) je přímá, výslovná, neodvolatelná a bezpodmínečná a pokrývá neschopnost splácet jistinu a úrok podle splatnosti.

2. Pokud je ručitelem regionální vláda nebo místní orgán v členském státě, zaručené aktivum se považuje za aktivum úrovně 1 pouze tehdy, pokud expozice vůči takové regionální vládě nebo místnímu orgánu jsou posuzovány jako expozice vůči jejich ústřední vládě v souladu s čl. 115 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 a pokud záruka splňuje požadavky stanovené v odstavci 1.

3. Aktiva uvedená v odstavcích 1 a 2 se i nadále považují za aktiva úrovně 1, dokud záruka zůstává v platnosti ve vztahu k příslušnému emitentovi nebo případně vůči jeho aktivům, čas od času vyměňovaným nebo nahrazovaným. Pokud se výše záruky ve prospěch emitenta nebo jeho aktiv zvýší kdykoli po datu 30. června 2014, aktiva se považují za likvidní aktiva do maximální výše záruky, která byla poskytnuta před uvedeným datem.

4. Aktiva uvedená v tomto článku podléhají stejným požadavkům použitelným podle tohoto nařízení na aktiva úrovně 1, která představují pohledávky vůči ústředním nebo regionálním vládám, místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru podle čl. 10 odst. 1 písm. c), nebo aktiva jimi zaručená.

5. Pokud se na úvěrovou instituci nebo její aktiva vztahuje záruční systém, považuje se za záruku pro účely tohoto článku tento celý systém.

Článek 36

Přechodná ustanovení o agenturách pro správu znehodnocených aktiv zřízených členskými státy

1. Prioritní dluhopisy, které emitovaly následující agentury pro správu znehodnocených aktiv zřízené členskými státy, se považují za aktiva úrovně 1 do 31. prosince 2023:

- a) v Irsku National Asset Management Agency (NAMA);
- b) ve Španělsku Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, S.A. (SAREB);

- c) ve Slovinsku Společnost pro správu bankovních aktiv zřízená podle zákona o opatřeních Slovinské republiky pro posílení stability bank (MSSBA).
2. Aktiva uvedená v odstavci 1 podléhají stejným požadavkům použitelným podle tohoto nařízení na aktiva úrovně 1, která představují pohledávky vůči ústředním nebo regionálním vládám, místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru podle čl. 10 odst. 1 písm. c), nebo aktiva jimi zaručená.

Článek 37

Přechodná ustanovení pro sekuritizace zajištěné úvěry na obytné nemovitosti

1. Odchylně od článku 13 se sekuritizace emitované před 1. říjnem 2015 v případě, že podkladovými expozicemi jsou úvěry na obytné nemovitosti podle čl. 13 odst. 2 písm. g) bodu i), považují za aktiva úrovně 2B, pokud splňují všechny požadavky uvedené v článku 13 kromě požadavků na poměr výše úvěru k hodnotě nemovitosti nebo na poměr výše úvěru k výši příjmu stanovené v uvedeném čl. 13 odst. 2 písm. g) bodu i).
2. Odchylně od článku 13 se sekuritizace emitované po 1. říjnu 2015 v případě, že podkladovými expozicemi jsou úvěry na obytné nemovitosti podle čl. 13 odst. 2 písm. g) bodu i), které nesplňují požadavky na průměrnou výši poměru úvěru k hodnotě nemovitosti nebo na poměr výše úvěru k výši příjmu stanovené v uvedeném bodu, považují za aktiva úrovně 2B do 1. října 2025 za předpokladu, že podkladové expozice zahrnují úvěry na obytné nemovitosti, na které se v okamžiku jejich poskytnutí nevztahovaly vnitrostátní právní předpisy upravující limity poměru výše úvěru k k výši příjmu a že tyto úvěry na obytné nemovitosti byly poskytnuty kdykoli před 1. říjnem 2015.

Článek 38

Přechodné ustanovení o zavedení ukazatele krytí likvidity

1. V souladu s čl. 460 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 se zavede ukazatel krytí likvidity stanovený v článku 4 takto:
- a) 60 % požadavku krytí likvidity od 1. října 2015;
  - b) 70 % od 1. ledna 2016;
  - c) 80 % od 1. ledna 2017;
  - d) 100 % od 1. ledna 2018.
2. V souladu s čl. 412 odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013 mohou členské státy nebo příslušné orgány požadovat, aby úvěrové instituce s vnitrostátním povolením nebo podskupiny takových úvěrových institucí plnily vyšší požadavek krytí likvidity až do úrovně 100 %, dokud nebude plně zaveden minimální standard ve výši 100 % v souladu s tímto nařízením.

Článek 39

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. října 2015.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. října 2014.

Za Komisi

předseda

José Manuel BARROSO

PŘÍLOHA I

Vzorce pro určení složení rezervy v oblasti likvidity

1. Složení své rezervy v oblasti likvidity podle článku 17 určí úvěrové instituce pomocí vzorců stanovených v této příloze.
2. Výpočet rezervy v oblasti likvidity: ke dni výpočtu se rezerva úvěrové instituce v oblasti likvidity rovná:
  - a) výši aktiv úrovně 1; plus
  - b) výši aktiv úrovně 2 A; plus
  - c) výši aktiv úrovně 2B;minus nižší hodnota z(e):
  - d) součtu a), b) a c); nebo
  - e) „výše přebytku likvidních aktiv“ vypočtené v souladu s body 3 a 4 této přílohy.
3. Výše „přebytku likvidních aktiv“: tato částka se skládá ze zde definovaných složek:
  - a) upravená výše aktiv úrovně 1 tvořených nekrytými dluhopisy, která se rovná hodnotě všech likvidních aktiv úrovně 1 bez krytých dluhopisů úrovně 1, která by úvěrová instituce držela po uskutečnění zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce, výměny aktiv nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem, která jsou splatná do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likvidní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu;
  - b) upravená výše krytých dluhopisů úrovně 1, která se rovná hodnotě všech krytých dluhopisů úrovně 1 po srážce při ocenění, které by úvěrová instituce držela po uskutečnění zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce, výměny aktiv nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem, která jsou splatná do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likvidní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu;
  - c) upravená výše aktiv úrovně 2 A, která se rovná hodnotě všech aktiv úrovně 2 A po srážce při ocenění, která by úvěrová instituce držela po uskutečnění zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce, výměny aktiv nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem, která jsou splatná do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likvidní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu;
  - d) upravená výše aktiv úrovně 2B, která se rovná hodnotě všech aktiv úrovně 2B po srážce při ocenění, která by úvěrová instituce držela po uskutečnění zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce, výměny aktiv nebo transakce se zajištěnými deriváty, která jsou splatná do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likvidní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu.
4. Výpočet „výše přebytku likvidních aktiv“: tato částka se rovná:
  - a) upravené výši aktiv úrovně 1 tvořených nekrytými dluhopisy; plus
  - b) upravené výši krytých dluhopisů úrovně 1; plus
  - c) upravené výši aktiv úrovně 2 A; plus
  - d) upravené výši aktiv úrovně 2B;minus nižší hodnota z(e):
  - e) součtu a), b), c) a d);
  - f) 100/30 krát a);
  - g) 100/60 krát součet a) a b);
  - h) 100/85 krát součet a), b) a c).

5. Složení rezervy v oblasti likvidity po zohlednění uskutečnění zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce, výměny aktiv nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem a použití výše uvedených limitů v souladu s článkem 17, se stanoví takto:

a'' (upravená výše aktiv úrovně 1 tvořených nekrytými dluhopisy po použití limitu)

= a (upravená výše aktiv úrovně 1 tvořených nekrytými dluhopisy před použitím limitu)

b'' (upravená výše aktiv úrovně 1 tvořených krytými dluhopisy po použití limitu)

= $\text{MIN}(b, a70/30)$

kde b = upravená výše aktiv úrovně 1 tvořených krytými dluhopisy před použitím limitu

c'' (upravená výše aktiv úrovně 2 A po použití limitu)

= $\text{MIN}(c, (a + b'')40/60, \text{MAX}(a70/30 - b'', 0))$

kde c = upravená výše aktiv úrovně 2 A před použitím limitu

d'' (upravená výše aktiv úrovně 2B po použití limitu)

= $\text{MIN}(d, (a + b'' + c'')15/85, \text{MAX}((a + b'')40/60 - c'', 0), \text{MAX}(70/30a - b'' - c'', 0))$

kde d = upravená výše aktiv úrovně 2B před použitím limitu

PŘÍLOHA II

Vzorec pro výpočet čistého odtoku likvidity

NLO = čistý odtok likvidity

TO = odtoky celkem

TI = přítoky celkem

FEI = plně vyjmuté přítoky

IHC = přítoky podléhající vyššímu limitu ve výši 90 % odtoků

IC = přítoky podléhající limitu ve výši 75 % odtoků

Čistý odtok likvidity se rovná odtokům celkem minus snížení pro plně vyjmuté přítoky minus snížení pro přítoky podléhající vyššímu limitu ve výši 90 % minus snížení pro přítoky podléhající limitu ve výši 75 %.

$$\text{NLO} = \text{TO} - \text{MIN}(\text{FEI}, \text{TO}) - \text{MIN}(\text{IHC}, 0,9 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI}, 0)) - \text{MIN}(\text{IC}, 0,75 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI} - \text{IHC}/0,9, 0))$$
